

قرآن کریم

دھو
پچھو

چوڑھیاں آئتاں

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى مَوْلَاهُ الْكَرِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

کلمہ طیبہ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ" دے نال بجتت
دے جرم ورج پکڑیں مقدمے، ڈھیجن ڈھیجن کیجئن میریکن
کوہیجن لیجئن کوں حضرت بلال بن دی روح نال سہن وانے
احمدیین ولوں جماعت احمدیہ عالمگیر دے سو سال جشن
دے مبارک موقعے تے پاک سونگات۔

ترجمہ :-

خان محمد صاحب لکھنی بلوچ فاضل عربی
امیر ضلع ڈیرہ غازی خان

امدادی :-

رفیق احمد نعیم صاحب لکھنی بلوچ ایم اے عربی
معتمد ضلع ڈیرہ غازی خان

Published by
NAZARAT ISHA'AT RABWAH PAKISTAN

Printed by
ZIA-UL-ISLAM PRESS RABWAH

متن درس

نمبر شار	مضامين	صفحہ
۱	حرف مقصد	
۲	الشیئں	۱
۳	فرشته	۵
۴	قرآن مجید	۸
۵	الشہرے بنی	۱۲
۶	اسلام دا بیغیر	۱۴
۷	عہدات - نماز	۲۰
۸	روزہ	۲۲
۹	الشہری راہ وچ خرچ	۲۳
۱۰	حج	۲۴
۱۱	تبليغ	۲۸
۱۲	اخلاق تے ادب	۳۰
۱۳	مال دا انتظام تے اوندے اصول	۳۳
۱۴	جہاد	۳۶
۱۵	مومنین دیل صفتیں	۳۹
۱۶	تربیت دامقام	۴۲
۱۷	وپاج (سودا)	۴۳

صفحه	رمضایین	نمبر شمار
۳۶	پیشیوئیاں	۱۸
۳۹	قدرت دا گلکیشن	۱۹
۵۲	قرآن دیال دعائیں	۲۰
۵۵	کچھ سوتاں	۲۱

صرفِ مقصد

قرآن مجید دی ہر آیت ہک سادہ تے واضح مطلب رکھنیدی ہے۔ نوین مرسول پڑھنے والا شخص پہلی دفعہ ہی اینہا ترجمہ پڑھ کے قرآن مجید دے اپنے تے اعلیٰ مقصد کوں ذہن وجہ آن سبگدے۔ ایں کئیں ودھ اے ہے جو قرآن مجید دی ہر آیت ہک مضبوط تے آیت وجہ ہک ڈو بھے نال ملئے ہوئے اول نظام دا حصہ ٹبڈی ہے ویندی جیرا نفا اپسے اندر گئتری کئیں باہر مطلب تے معنی رکھنیدے۔ ایھو لفاظ جنیدے نال پہلی سورت تے آیت کئی رستے کئیں تھی کے آخر چھیٹی سورت تے آیت نال فتح ملدي ہے۔ جو ذکر تھئے اول کئیں ڈو گالہیں صاف ظاہر تھیں دین ہے

۱۔ پہلی گال اے ہے جو ہوں غور تے فکر نال تھقیا ہویا ترجمہ دی قرآن مجید جہیں عظیم معانی رکھنے والی کتاب دے متعلق صرف ایھو تلا ڈس سبگدے ہے تلا ہوں پیریں ونجنا ہوئے تے پہلا میل آوے۔ سچ اے ہے کہ کوئی ترجمہ دی قرآن مجید دے اصل دینہیں کوں پوری طرح پڑھنے والے تک نہیں پچا سبگدا۔

۲۔ ڈو بھی گال اے ہے جو اے دی مکن نہیں جو کوئی تھوڑیاں جیساں آیاں کہیں مفہوم دیاں کٹھے کے اے سمجھے کہ ہٹ او مضمون سمجھ آولیے اے گال غلط۔ جیوں این پاک

کتاب و جو کچھ انجیلیاں آیات کلڈیاں و نجیں جیسے صیال قرآن دے فوج بیان تھے ہوئے مالی نظام دی حقیقت دے متعلق ڈسن تے اے اوندی کجی سمجھیاں و نجیں تے ول وی مضمون ادھورا رہ ولیسی ات گالا ہوں جو قرآن فوج ایں مضمون دے بعض حصے انجیلی آیات فوج وی بیان تھیں جنہیں دا این مال نلام نال بطا ہر کوئی تعلق نہیں۔ کچھ ولی ہوئے ایں گال فوج کوئی شک نہیں تے ایں ترجمے دی ضرورت واضح تھی ویدن دی جبلیاں انجھے لوکیں دا خیال اندے جیرھے بے چارے دنیا دے مختلف حصیں وچ رہندا تے مختلف زباناں بولیتند کتے انہیں دیاں مختلف عادتاں تے رسم و رواج ہن او ایں کتاب دا اجٹن تین مطلاع نہیں کر سکئے۔ اے ڈاٹھی درد آلی گال، جو چوڑہ سو سال کنیں اچ تین صرف ۶۵ زبانیں وچ ایں کتاب دا ترجمہ تھے۔ تے پائل دے منفی والے ایندا ترجمہ ۱۸۰۸ زبانیں کنیں ولی زیادہ وچ ایندا ترجمہ کر جکیں۔ ایھا گال سوچ کے ساری دنیا دی ہکا جماعت «عالمگیر جماعت احمدیہ» نے ایں سب توں باعزت تے چنگے کم کوں ۱۹۸۹ء جیرھا ایندا سو سالہ جشن دا سال گھٹ کنیں گھٹ انجیل پہنچانیاں وچ ایندا ترجمہ کر لٹا پکا ارادہ کر گدھے جیرھیاں دنیا دے وڈے وڈے علاقوں فوج بولیاں ویدندا تے اے کوشش ولی بے جو مکمل تے پوری ترجمے دی تیاری دے نال نال بنہیں زبانیں فوج گھٹ کنیں گھٹ کچھ حصے دا ترجمہ تھی دنجے۔

ایں مقصد کوں حاصل کر لیتے قرآن مجید و جو کچھ آیات چنیاں گئیں تاں جو انہیں کوں بھرھے اسلام دے متعلق کچھ نہیں جاندے یا بھوں گھٹ جانڈن ابتدائی تعلیم دے بارے دفع کچھ نہ کچھ ڈسیا دنجے۔ ساکوں امید ولی بے تے اساد دعا دی کر لیسوں جو ساٹھی اے کوشش

اساں کئیں زیادہ انہیں دے علم دی ترییہ ملی۔ تے انہیں دے دل وچ قرآن مجید جیڑی
چھکیکڑی الہامی کتاب سکھن دی خواہش پیدا ہیسی۔

جیڑیاں آیاں چنیاں گئن اوندے موضوع اے ہن۔

اللہ دیئں۔ فرشتے۔ قرآن پاک۔ انبیاء۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم۔ عبادت۔ روزہ۔ اللہ
درے راہ وچ خرج۔ حج۔ ساری دنیا وچ اے پاک سینہا چھیلا دن۔ آداب۔ اخلاق۔ اسلام دا مالی
نظام۔ جہاد۔ مومن دیاں صفات۔ جو ان ترمیت درے حق۔ وجہ حرام۔ پیشگوئیاں۔ سائیں۔ دعائیں۔
کھو سوتاں۔

اللہ دے فضل نال جماعت احمدیہ دی خوش نیبی ﷺ بواہ انہیں زیانیں مجع قرآن دا ترجمہ
پورا کر جکی۔ بھگالی۔ ڈینش۔ ولندیزی۔ انگریزی۔ فیتنی۔ فیجنی۔ فرانسیسی۔ جرمن۔ گورنکھی۔ ہاؤسا
ہندی۔ انڈونیشن۔ اٹالین۔ کی کولی۔ لوگانڈا۔ پر تکالی۔ روپی۔ سپرانٹو۔ سواحلی۔ سویڈش۔
اردو۔ لیورپا۔ اسال اے اعلان کریندے ہیں تے بے حد خوش بیں جو اللہ دے فضل نال ایں
وقت ۲۰ پہنیں زیانیں مجع قرآن دا ترجمہ تیار۔ اے دی اسال انشا اللہ چھپوا ڈیسول۔ اے زباناں
اے ہن۔ البانوی۔ آریا۔ آسامی۔ چینی۔ گجراتی۔ جاپانی۔ کوریانی۔ ملایم۔ مانڈی۔ مرathi۔ نارو۔ گھنی۔
پشتو۔ پلش۔ سندھی۔ سینی۔ سویڈش۔ بنام۔ بنگلو۔ ترکی۔ دیت ناہی۔ کزی۔ وغیرہ۔
جے مختلف زیانیں مجع ترجمے والے قرآن مجید دا چھٹا ہوڑے یا گھٹا ہوڑے تے ول دل پل بشر
چھپوا دن والے کئیں پچھے سگدے ہو۔ یا ول دنیادے دلچ موجو دکھیں احمدی مشن کئیں پچھے
سگدے ہو۔

اے گال وی ذہن مج رکھو کہ عنوان تے آیتل جو قرآن و چوریش تھیندیاں پین او قرآن
پاک دا حصہ نئیں چویں او انج ڈاکھالیاں گیئن۔ ایں جلد مج نہونے دیاں چیرھیاں آیتاں ہن او
حضرت مرزا طاہر احمد صاحب دریاں ہن جیرے جماعت احمدیہ دے امامن۔

نظارت اشاعت

اللَّهُ

اللَّهُ غالبٌ بِهِتَنْ دَانَاهُ . عَرَبِي زِيَانِ وَقْعُ اللَّهُ دَالْفَظُ كُلِّيْنِ : بِيْ شَيْءٍ يَا بِهِتَنْ كَيْتَهُ كُلِّيْنِ دِيْ
اسْتِعْمَالٌ نَيْشُ تَحْيَا . اللَّهُ دَسِيْهُ بِيْ نَاهُ جِيرَهُ بِدُوْجِي زِيَانِ وَقْعُ اسْتِعْمَالٌ تَهِينَدُ يَا تَسْتَعْمَلُ
هُنْ يَا اللَّهُ دَسِيْهُ «مَعْنَى» اَنْ لَيْزِيادَه جَمِيع دِيْ صُورَتٍ وَقْعُ اَنْدَنْ . اللَّهُ دَالْفَظُ كُلِّيْنِ بِعَنْ نَيْشُ اَنْدَنْ .
اَنْكِرِيزِيْنِ وَقْعُ دَيْ لَفْظُ «اللَّهُ» دَسِيْهُ سَوَا بِيَا كُونِي لَفْظُ نَيْشُ اَنْدَنْ . اِيْنِ دَاسِطَه اِيْنِ زِيَانِ وَقْعُ تَرْجِيْهُ كُلُّنِ كَيْتَهُ
لَفْظُ «اللَّهُ» اسْتِعْمَالٌ كَيْتَهُ بُغْنَهُ .

مِنْ شَرِعْ كَرِيْنَدَلِ اللَّهُ دَسِيْهُ تَلِ تَالِ جِيرَهَاهِنِ مَكْنَهُ بُرِيْوَنِ وَالاَسْتَهِ
بِهُولِ بُهْرِيَانِ .

سَارِيَانِ صَفَالِ اللَّهُ نَيْشُ كَيْتَهُ هُنْ جِيرَهَاهِسَهَهُ جَهَانِيْنِ دَالِيَالِهَهَارِ .
بِنْ مَكْنَهُ بُرِيْوَنِ وَالاَسْتَهِ دَلِولِ رَحْمَهُ كُرِيْنِ دَالِلَهَهَارِ .
جَرَاتِهِ سَزاَهِهِ بُهْرِيَهَهُ دَالِ مَلَكِ .

اسْلَ صَرَفْ تَيْبِيْبِيْ عِبَادَتَ كَرِيْنَدَهِهِ بِيْ تَسْتَهِنْ سَدِ مَنْجَهِهِ
بِيْلِ .

تَوْلِ سَكُونِ سَدِ حَارَسَهِ بِكِهِ .
اَنْهِيْسِ لَوْكِنِ دَارِسَهِ جَهِنَّمِ تَسْتَهِنْ اَنَامِ كِيْتَهُ تَسْتَهِنْ اَنَهِيْسِ
تَسْتَهِنْ بِعَضَبِ نَيْشُ لَعْنَاتِهِ نَاهُوْمَاهِهِصِنِ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
مَلِكِيْتِ بَيْوَهِ الدَّيْنِ ○

إِيَّاكَ تَخْبِدُ وَإِيَّاكَ تَشْتَعِيْنُ ○

إِهْدِ تَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ○
صِرَاطَ الْذَّيْنَ أَنْتَمَتَ عَلَيْهِمْ هَهُغَيْرِ
الْمَفْضُؤِبِ عَلَيْهِمْ هَهُغَيْرِ وَلَا الصَّارَائِيْنَ ○

جو کچھ آسمانیں تے زین درجِ اولِ التدشیں دی تسبیح کریں ڈپنے تے ادا
غالب تے ہوں سیاٹا۔

آسمانیں تے زین دی بادشاہت ہوندی ہو جیلنداری ہے تے
مرینداری ہے۔ تے اوہ جیزتے قادر۔

اوہ دی ہے تے آخری ہے لے تاہروی ہے تے بالمن دی تے
اوہ جیز کوں جاندے

اوہ تو جیں آسمانیں تے زین کوں جھی و قرق بیچ پیدا کیتے دل
عرش تے پکاٹی کے بہر گئے۔ او جاندے جوزین درج پسند کتے
جو زین جو نکلے تے جو آسمان کیں ہنستے تے جو اوندو
چل چھوڑے۔ اوہ بادی سے نال حقان دی لساں ہرو۔ تے جو اس
کریندے ء اللہشیں ڈپا کھڑے۔

آسمانیں تے زین دی بادشاہت ہوندی ہے تے سارے معاملے
اللہشیں دو دلائے دین۔

اورات کوں جب نہ درج دا نعل کرپنے تے ڈینہ کوں بلات درج اور
سینے دی گاہیں کوں پچھی طرح جاندے۔

تسان اللہ تے افسنے رسول تے ایمان گھن آؤ تے تسان خرج
کرو اوندے سے وہ جیز الدشیں تکوں پہلی قریں میں بدھاک
بنائے۔ تے جیر سے لوک ایمان گھن آئن تباہیے دھوتے اللہشیں

رسے رستے درج خرج کریند انہیں واسطے ڈپا اجر۔
جو کچھ آسمانیں تے زین درج بے او اللہ دی تسبیح کریند پسندے۔

بادشاہت ہوندی ہے تے تزیین دی ہوندی ہے تے اوہ جیز تے
 قادر۔

تباکوں پیدا کیتے تے تباہیے دیکوں الکاری ہن تے تباہیے
وچکھے مومن۔ تے اللہشیں عوسل کریندے ڈپا کھڑے۔

سَبَّحَ رَبُّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُبَخِّرُ وَ
يُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيهِمْ ۝

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ
مَا يَلْبِسُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَغْرِبُ فِيهَا ۖ وَ
هُوَ مَحَكُمٌ أَيْنَ مَا كَنَثَهُ ۖ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَمَةُ الْأَمْوَالِ ۝

يُؤْلِمُ الْأَيَّلَ فِي النَّهَارِ ۖ يُؤْلِمُ
فِي الْأَيَّلِ ۖ وَهُوَ عَلَيْهِمْ بِمَا
الْمُسْدُورٌ

أَمْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
جَعَلَكُمْ مُشْتَخَلِفِينَ فِيمَا
أَمْنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا مِنْهُ أَجْرٌ كَيْدُرٌ ۝

الحادي عشر

يُسَبِّحُ رَبُّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

هُوَ الَّذِي خَلَقَ كُلَّمَا فَمِثْكُمْ كَاذِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

آسمانیں تے زین کوں حق نال پیدا کیتے سی تے ہبایاں شکلاں
بیانسیں تے ہبول چنگیاں شکلاں بیانسیں تے ہبندرو لٹے۔

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ
صَوَدَكُمْ فَأَخْسَنَ صُورَكُفَّهُ وَلَيْهِ
الْمُصِيرُ○

جو کوہ آسمانیں تے زین دیج او جانڈے تے جو تباں کیندے هے
تے جو تباں ظاہر کر کیندے هے او جانڈے تے اللہ سینے دیاں
گھابیں ہبول چانڈے۔

بے شک اللہ دوائے تے ہبولاں کوں چر کے کڈھن والا رہ نہ دیر
مردہ کڈھنیں تے مرے دپن نہ کڈھن والا۔ اے ہے
ہبایاں الشروں ایں کنیں کیوں منہ پھر سمجھے هے۔

اوہ بکوں غاہر کرٹ والا رتے رات کوں اہم کیتے بُناش تے
سمجھتے چندر کوں حساب کیتے۔ اے اونڈا اندازہ جیسا غالب تے
جاٹن والا رہ۔

اوہ بے جیں ہبایاں کیتے تارے بُناش تباں جو تباں انہیں دے
نال خنکی تے سندھ رئے اندر عادیں دیج راہ پیکھ سبجو اسال علم والا
قدم کیتے نشان کھول کے بیان کر دیں۔

اوہ بے جیں ہبایاں کے ذریعے نال دھماکے تے ہبایاں کیتے
عامنی بہن دی جاہی ہے تے دیر تک بہن دی جاہی۔ اسال
سمجن والی قوم کیتے نشان کھل کے بیان کر دیں۔

تے اوہ بے جیں جھوکتیں پائی وسائے تے والا سال اوندے
نال ہر شے دی جھوکتیں تے اسال اول کنیں ساول کڈھی ہے۔
تے اول کنیں دھیرساے دالے کڈھن تے پنڈ دے گوشے کنیں
لڑیے ہوئے چل کڈھن تے الگویں دے تے زین تے انار
تے انجھے باعن چرھے کھو لدے ملن تے کھو و کھن۔ اسال
پیکھو انیں دے پل کوں جیساں او لگے تے پکے۔ بے شک ایمان گمن

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا
تَسْرِعُونَ وَمَا تُنْتَلِعُونَ وَاللَّهُ عَلَيْهِ
بِذَاتِ الصُّدُورِ○

الغابن: ٥-٢

إِنَّ اللَّهَ فَلَقَ الْحَيَّ وَالنَّوْمَ، يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ
الْحَيَّ، ذَلِكُمُ اللَّهُ فَلَقَ ثُوْقَلُونَ○

قَارِئُ الْأَضْبَارِ وَجَعَلَ الْأَيَّلَ سَكَنًا
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُشَبَانًا، ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيِّمِ○

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْجُوْمَرَ
لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَتِ الْبَيْوَادِ
الْبَخْرِ، قَدْ فَصَلَنَا الْأَيَّتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ○

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةً فَمُسْتَقْرَرٌ وَمُسْتَوْدَعٌ، قَدْ
فَصَلَنَا الْأَيَّتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ○

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا إِيمَانًا
فَأَخْرَجَنَا بِهِ نَهَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجَنَا
مِنْهُ خَضْرًا ثُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّاً مُسْتَأْرِبَاتِ
وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعَهَا قَنْوَانَ دَانِيَةً
وَجَثَتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَالرَّيْبَتُونَ وَ
الرِّمَانَ مُشْتَهِيًّا وَغَيْرَ مُتَشَابِيًّا وَ
أَنْظُرْهَا إِلَى شَمَرَةٍ إِذَا أَشْمَرَ وَبَيْسِعَهُ

آؤں والی فرم کیتے ہندے مج نشان۔

انہیں اللہ تعالیٰ جنہیں کوں شریک بنا گھرے تے سچ لے بے بُر
اللہ تعالیٰ انہیں کوں پیدا کیتے انہیں بوجہ علم نہ اوندے پتھرے دیرن
بُنائیں پا او پاک تے بوجہ او بیان کریند ان اکیں او بلندیں۔

إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
وَجَعَلُوا إِلَهًا شَرَكًا لِّلْجَنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَيْنَيْنَ وَبَنَذِيلٍ يَغْنِي
عِلْمٌ سُبْحَنَهُ وَتَعَلَّ عَمَّا يَصْفُونَ
○

الانعام: ۹۱-۹۲

اللہ اور ذات جنہیں سوا کوئی مبود غلیں او جیندا تے قائم رہن
والاہ نہ اول کوں گھل انہیں وہ تندر آسانیں تے زین درج بوجہ
ہے او ہیندیو۔ کیر حاء بوجہ ما اوندی اجانست نہیں لجنہ اوندے اگر
سفارش کر سکے۔ اوس سب کیم جانٹے جواندے اگر یا پچھو ہے۔
اوندے علم دبو کوہ دی او حاطنیں کر سکے سلاٹے اوندے
جے تلا او چاہے۔ اوندہ علم آسانیں تے زین تے کھٹپیا پتے تینیں
بُونا ہیں دا پارما انہیں کوں تھیکندا نہیں۔ اللہ تعالیٰ وہی خان والا
تے عملت والا۔

اللہ اور ذات بوجاد ہری مبود بیا کوئی نہیں۔ غیب تے حاضر کوں
چانٹ والا تے اوبن مٹکے بُولیں والا تے ہر میان۔

أَللَّهُ كَرَاهَةٌ لَا هُوَ أَلْجَى الْقَيْوَمَةَ
كَمَا تَأْخُذُهُ سَيْنَةٌ وَكَنْوَمَةٌ، لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ لَا يَمْأُذِنُهُ، يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَقَهُمْ، وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ، فَنَعْلَمُهُ إِلَّا بِمَا
شَاءَ، وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ، وَلَا يَسْوُدُ كَحْفَظُهُمْ، وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
○

البقرة: ۲۵۴

هُوَ اللَّهُ الَّذِي كَرِهَتِ الْأَرْضُ هُوَ عِلْمُ
الغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ
○

اللہ اور ذات بوجاصوری مبود بیا کوئی نہیں او بادشاہ پاک ہر عرب کنیں
محظی تے امن بُولیں والا تے مگن۔ ترٹے دیں کوں بُولیں والا تے
وہی خان والا۔ اللہ تعالیٰ پاک انہیں کمیں جنہیں کوں او شریک
بُٹیں۔

او اللہ پیدا کر ٹن والا تے بُناوٹن والا تے صوتان بُولیں والا۔
اوندے بھنگے ناں ہن۔ بوجہ آسانیں تے زین تے ہے اوندی تسبیح
کریند پسے او غالب تے بہول سیاٹا۔

هُوَ اللَّهُ الَّذِي كَرِهَتِ الْأَرْضُ هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَتَّمُ
الْعَزِيزُ الْعَجَيْبُ الْمُتَكَبِّرُ، سُبْحَنَ اللَّهُ
عَمَّا يُشَرِّكُونَ
○

هُوَ اللَّهُ الْغَالِقُ الْبَكَارُ الْمُصْبِرُ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يُسْتَحْمَحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ
○

الحضر: ۲۵۰-۲۳

فرشته

مک دے معنی سینہا پچاون والے دے ہن تے کاردار دے ہن۔ ایندے نال اول مقصود
وادی پتہ گلدے جیندے واسطے فرشتے ٹائے گئن۔ اے اللہ سین داسینہا ایندے تے دنیا وچ
اللہ دی مرنی چلاوٹ را انتقام کریند۔ فرشتے اللہ سین دے اول نظام دا حمد ان جیرا اللہ سین
ایں دینا تے روحاں دنیا وچ اپنی مرنی چلاوٹ کیتے چھٹے۔ روحاں دنیا وچ فرشتے دا شفیغ واسطے
تے کاردار دے ہے۔ اہیں دے کیس بیچ بیا کوئی دل نیٹ ڈیندا۔ ایں واسطے فرشتے تے ایمان
نہ آنٹ دے معنے اے ہن جو اللہ دے نور دے اوسارے رستے بند کر ڈبے تو جن جھتر اوندا نور
اندے۔

سب صفات اللہ کیتے ہن جیرا آسمانیں تے زین دا پیدا کرن
والدے تے فرشتے کوں رسول ٹباوٹ والا۔ جیرے فرشتے ڈو
ڈوتے توے توے تے چارچار کھیں والے ہن۔ اہیں کھیں دی
پیدائش دعیندا دی ہے جتنی پاہندے۔ اللہ سین جر جز
تے قادر۔

توں اک جو بے جو مر جا شفیں میں دادھن اونتے بے خد
جیسے مل تے اے کتاب اللہ دے حکم نال باں۔ جبریں تصدیق

الْحَمْدُ لِلّٰهِ قَاطِئِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَذْمَاطِ
جَمَاعِلِ الْمَلِئَكَةِ دُسْلًا أُولَئِيَ الْجِنْحَنَةِ
مَثْنَى وَثُلَثَ وَرُبْعَ، يَبْرِيزُهُ فِي الْخَلْقِ
مَا يَتَّسَاءَءُ، إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ^۱

ناطر:

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلْجِنْرِيدَ فَإِنَّهُ تَرَكَهُ
عَلَىٰ قَلْبِكَ يَبْلُغُنِ الْمُؤْمِنَ فَإِنَّمَا بَيْنَ

يَدِيْوَهُدَى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ○

کریندی اول کتاب دی ہمرو پہلے انہیں کہنی ہائی پڑی تے اور بایت
تے باشدت بُنیدی و منٹ والیں کول۔

ہم را غصہ اللہ تے اوندے فرشتے اوندے رسولیں داتے
جبریل تے میکال دادھن تے بے شک اللہ سئیں انجھے کافریں
دادھن

مَنْ كَانَ عَذْوَالِلَّهِ وَمَلِكَتْهُمْ وَرُسُلِهِ
وَجَبْرِيلَ وَمِنْكُلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَذْوَ
لِلْكُفَّارِينَ ○

البقرة : ٩٩ - ٩٨

نیکی لے نیٹ جو لسان اپنے منہ پلا دھو تے پکا دھو دی ہمگزہ۔
اصل نیکی لے بے جو جنیں اللہ سئین کوں من یعنی عاتی آجت دے گیہند
تے فرشتے تے کتاب نے نیں کوں تے مل اللہ سئین دی بہت دی
غاظر مکیبین کوں تے قیمیں کوں تے مسافر کوں تے سوال کر بیٹھتے
غلیلیں کو چھڑایا۔ تے مانا زبا جماعت طبکے پڑھی تے نکلاہ بھی۔
تے بیڑا، اوکری دعده کریندیں اوکریں پیدا کر کٹ تے ننگی تے بیماری
مع تے بگ دے وقت صبر کریں والان۔ ابھے لوکن جیرے سجن
تے اپنے لوکن جیرے (اللہ سئین کہن) بُدن والان

لَيْسَ الْبَرَّ أَنْ تُوَلُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنْ
أَمْنَ يَا لَلَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَالْمَلِكَةُ
وَالْكِتَبُ وَالنَّبِيُّنَ وَأَنَّ الْمَالَ عَلَى خُصُّهِ
ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَنَّ
الشَّيْشِيلَ وَالشَّائِلِيْنَ وَرَبِّ الْرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَأَنَّ الرِّحْمَةَ وَ
الْمُؤْمُنُونَ يَعْمَلُونَ هُنَّا هُدُوْءًا وَ
الصَّابِرِيْنَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرْأَاءِ وَ
جِهَنَّمَ الْبَأْسُ أَوْ لِثَكَ الْجَهَنَّمَ حَدَّقُوا
وَأَوْلَيْكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ○

البقرة : ١٧٨

رسول خود تے مومن اوندے تے ایمان گھن آٹھ جرم اوندے رب
کنیں اوندے تے نازل تھے۔ اے سارے ایمان گھن آٹھ اللہ سئین
تے فرشتے کنیں تے رسولیں تے۔

أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ وَمِنْ
رَّسِيمِ وَالْمُؤْمِنُونَ دُكُلَّ أَمَنَ يَا لَلَّهُ وَ
مَلِكَتِهِ وَكُلُّهُ وَرُسُلِهِ ○

البقرة : ٢٨٢

اللہ سئین فرشتے دچرتے انسانیں دپور سمل پھٹے تے چڈاہی۔
بے شک اللہ سئین ہیوں سٹھن والا تے ہیوں بُکھیں والا ہے۔

اللَّهُ يَضْطَفِنِي مِنَ الْكَلِيْكَةِ دُسْلَادَ وَمِنَ
النَّائِسِ مَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ○

الحج : ٧٦

يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ أَمْنَوْا أَمْنًا يَا لَلَّهُ وَ

رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى
رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي آتَيْنَا لَكُمْ مِنْ
قَبْلِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَكِتِهِ وَ
كُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ وَالْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

النَّسَاءُ : ١٣٧

اول کتاب تے جیروس اول اپنے رسول تے ہائی جنتے ہلکتاب
تے جیروس اول کتب پسندے ہائی گئی ہان۔ جیسا کہ کریمہ سے اللہ تے
اوندے فرشتیں داتے اوندی کتابیں داتے اوندے رسولیں داتے
آفترت دے دینہدا تے اور پر لے دربیے دی گلراہی وہی۔

قرآن مجید

قرآن اول کتاب دنالا، جیری بیغیر اسلام تے ہلائی گئی۔ اے نا خود اللہ سین را کھیا ہو یا ہے۔ ایں کتاب وچ انسانیں واسطے شریعت دیاں ساریاں گاہیں لکھیاں ہو یا ہن۔ قرآن دمعان اینجھی کتاب جیری بی ہوں پڑھی و نجھے۔ تے ایندے وچ کوئی شک نہیں جو قرآن او کتاب جیری دنیا وچ سب توں زیادہ پڑھی دیںدی۔ ایں نے اے دی منی ہن او کتاب یا سینہا جیرا ساری دنیا تے پچاؤنا ہوئے تے قرآن کلھی کتاب نازل تھی ہوئی جیسے پیام دی کوئی حد نہیں۔ ایندے علاوہ پیاں کتاباں خاص زمانے تے خاص قومیں دے کیتے ہن تے قرآن سارے زبانیں تے ساری قومیں دے کیتے ہے۔

الْآتُ

میں اللہ ہوں جائیں۔

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا يَنْبَغِي ثُرْفَيْهِ هُدًى
اے او کتاب جیسے وچ کوئی شک نہیں۔ اے فدا کنیں ڈران
لِلْمُتَّقِينَ

البقرة: ۲۰۲

بے شک اے قرآن وہی علمت دالا۔
ہک لکھی ہوئی کتاب وچ موجود۔

إِنَّهُ لِقُرْآنٌ كَرِيمٌ
فِي كِتَابٍ مَكْحُونٍ

فِيهَا كُتُبٌ قَيْمَةٌ

البيتة :

الشہر سین ڈاٹ میں جنگلی گال کتاب دی خلکل دفعہ بھائی ڈبری رلدی
ملدی ہے تے ڈاؤ صپچے مضمون۔ جیسے لوک اپے ٹرب کشی ڈوردن
انہیں دے جسیں تے کمپنی چودویندی، ول انہیں دیاں کھلوتے
انہیں دے دل الشہر دے ذکروں چک دیندیں۔ لے اللہ دی بڑیت
جیکوں چاہندے ایندے نال بڑیت بُنیرے تے جیکوں اللہ
سین گرد آکے لوں کوں کرنی ہلیت ڈیونٹ والا نہیں۔

الزمر : ٢٤

بہول تریون کیا گئے تے بہول بزرگ شان والا در
میں گوئی دے طورتے پیش کریں ایں کتاب کوں جیسی کھول کھول
کے مضمون بیان کرٹ والی ہو۔

بے شک اسماں ایکوں واضح فرقہ بنائے تاں بورساں ایکوں سمجھو۔

تے اے کتبیں دی ما ام الکتاب، درج۔ سا بے نزدیک اے دُی
شان والا تو بُرے سُمپ والا در۔

الزخرت : ٤-٥

بے شک اسماں ایں خاص امامت کوں آہماں تے زین تے پیاریں
اگویش کیا انہیں ایکوں چاون ٹکیں الکار کر ٹپاتے سارے ایں کیں
بُرگے۔ تے انسان نے ایکوں چاگبھا۔ بے شک اپے اتے
فلکرٹ والا تے نیجے دی پرواہ کرٹ والا بہ۔

اے ایں واسطے ہاں وہ اللہ سین منافق مردیں تے منافق تریتیں
کوں عذاب ڈیویتے مومن مردیں تے مومن تریتیں تے پائی رعہت
کرے۔ اللہ سین ہوں بخشن والا تے ہوں مہراں۔

توں اکھر بُرے جو سارے انسان تے سارے جن کھٹے تھی دن بھر

آللہ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثَ كَتُبًا مُتَشَابِهً
مَتَّقِيًّا ۝ تَقْشِيرٌ مِنْهُ جُلُودُ الْذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۝ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُ هُمْ
ثُلُوبُهُمْ لَلِذِكْرِ إِنَّهُ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ
يَهْوَيْ بِهِ مَنْ يَشَاءُ ۝ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادِ ۝

الزمر : ٢٤

حَمْ

وَالْكِتَبُ الْمُبِينُ

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ

وَإِنَّهُ فِي أَمْرِ الْكِتَبِ لَذَيْنَا لَعِيَ حَكِيمٌ

الزخرت : ٤-٥

إِنَّا عَرَضْنَا لِأَمَانَةَ عَلَى السَّمْوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجَهَنَّمِ فَأَيْنَ أَنْ يَخْمُلْنَهَا
وَأَشْفَقَنَ مِنْهَا حَمَلَهَا الْأَنْسَانُ ۝ إِنَّهُ
كَانَ ظَلُومًا مَاجِهُوا لَهُ ۝

لَيَعْذِبَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفَقِتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَتِ ۝ وَيَتَوَبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

الاحزاب : ٧٣ - ٧٤

فَلَّذِئِنْ اجْتَمَعَتِ الْكَلَافِ وَالْجِنُّ

ایسیا قرآن بنا گئن او ای چو جیاں قرآن گھن نئیں آبگدے سے جماں ویں
اوکب ڈوبھے دے امدادی کیوں نہیں دین۔

عَلَى آنِ يَأْتُوا يُغْشِلُهُ هَذَا الْقُرْآنُ لَا
يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَخْصَمْهُ
لِيَتَعْضِلُ ظَمِيرًا ۝

اساں ایں قرآن مج لوکیں کیتے ہو گل کئی طبقیں نال بیان کر ڈئی ہے
تے اکثر لکھن سواری کفروں بی ساریں گھاںیں وال انکار کر رہتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْتَ لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ رَفَابَكَ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا
كُفُوزًا ۝

بنی اسرائیل : ٩٠-٩١

جسے اسال لے تھاں پیاری سے ہمیندے تے توں اوکھوں ڈپڑا
جو اور دی جھک گئے تے اوال شد دے پڑکھنیں ٹوٹے ٹوٹے تھی ونجے
ہاتے لے ساریاں مثالاں اسال لوکیں کیتے بیان کریندے ہیں تاں
جو اوسوں۔

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ
خَاصِحًا مُتَصَدِّقًا مِنْ خَشْبَةِ الْمُلَّهِ، وَ
تِلْكُ الْأَمْثَالُ نَصْرٌ بِهَا لِلنَّاسِ لَعْلَهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ۝

الحضر : ٢٢

کیا لار شخص ہیرھا اپٹے رب کھنیں کھلی دلیں تے بے تے اندے
بعد اوندے واسطے پک گواہ دی اوس تے اوں کھنیں پہلے مومنی
دی کتاب دی اگئی جرمی امدادی ہے تے رحمت دی ہے۔ اے
اوکھوں نیں تے ہیرھا ایندا انکار کر لیں غایلوف لوہیں دھوتے بھاوا
بے ہمینداوندے نال وعدہ کیا گئے۔ ایں واسطے توں ایندے دفع
ٹھک نہ کر۔ بے شک اے تیڈے رب کھنیں مج تے بھوں سارے
لوک نئیں میندے۔

أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْتَنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَشْلُوْهُ
شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَثِبٌ مُؤْمِنٌ
إِمَامًا مَاؤَرَحْمَةً دُولَيْلَكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَمَنْ يَكْفُرُ بِهِ مِنَ الْأَخْرَازِ فَاللَّاَزِ
مُؤْعِدٌ دُ فَلَآ تَكُ فِي مِزِيقَةٍ مِنْهُ وَ
إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝

ہود : ١٨

وَهَذَا كَثِبٌ أَنْزَلَنَّهُ مُبِرَّكٌ مُصَدِّقٌ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَيَتَنْذَرَ أَمَّا
الْقُرْآنِ وَ مَنْ حَوَّلَهَا ،

الانعام : ٩٣

أَلَيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَّتُ
لَكُمُ الْأَدْسَلَامَ دِينِكُمْ
الماشدة : ٤

اے اوکتاب ھیکھوں اسال بھائے اے بھوں برکت والی دے تے جرمجا
کلام ایں کھنیں پہلے اے اوفری تصدیق کرن والی دے تے تاں بھوں ایندے
نال وستیں دی ماں کہ کھوں ڈرا دیں تے اہیں کوں دی جرمھے ایندے
پور دھارو پہنداں۔

اج مجے بیجہ اسال تھاڈے کیتے تھاڈے دین کوں مکل کر رہتے تے
تھاڈے اسے اپنی نعمت کوں پورا کر رہتے۔ تے میں تھاڈے کیتے
اسلام کوں بلور زین پسند کیتے۔

وَ هَذَا كِتَابٌ آتَيْنَاكُمْ مُبَرَّكٌ
فَاتَّقُوهُ وَ اتَّقُوا الْعَلَّامُونَ^٥

تے اساں ایں کتاب کوں ہمائے۔ اے برکت والی؛
تساں ایندی پیروی کرو تے اول کنیں ڈو تاں
جے تھاڑے اتے رسم کیتا ونجے -

الانعام : ١٥٦

وَ نَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ
رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ، وَ كَا يَزِيدُ
شَفَاءَتِ مُؤْمِنِينَ رَحْمَتٌ تَّقْلِيمٍ
الظَّالِمِينَ إِلَّا حَسَارًا^٦

تے اساں قرآن ہندی سے پئے ہیں جیندے پچ
رحمہ لِلمُؤْمِنِینَ، وَ كَا يَزِيدُ
گھائے پچ و دھیندی ۶۔

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۖ

اندیاء

قرآن تصدیق کریں۔ جو اللہ سینے ہر قوم دو بدلت پھٹی عروات گالہوں لے قرآن ہر رسول دی پچائی تے اونسے برحق ہوئُ دی تصدیق کریں۔ تایخ دفع جیرھے غاصبی اللہ سین خاس قوئیں دو بدلت دی راہ ڈکھاوٹ کیتے پڑھیں حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم شریعت آٹھ والے چھیڑی بھی ہن۔ ایں واسطے اسلام دے پیام قرآن مجید نے ساری پچھلی کتابیں کوں گھیرا ڈتا ہو یاء۔ تے انہیں کوں منسونخ دی کریں۔ نبوت جاری و صرف اسلام دفع۔ ہن جیرھا دی بھی اوسی اونجی کرم صلی اللہ علیہ وسلم دے نور کوں ظاہر کر لیں۔ پی لوئیں شریعت نہ انسی قرآن صرف نبوت دے وجود کوں نہیں بیان کریں۔ اونسے خلاف اٹھن والی ہر دشمنی تے بیغیریں دی مخالفت دادی ذکر کریں۔ فرعون بر بھی دے خلاف اٹھن والی طاقت دی علامت۔

اللہ سین فرشتیں دو ہوتے لکھن دو رسول چنیدے تے چنیدا رہی۔
بے شک اللہ سین بھوں سٹھن والاتے پیکھن والا۔

تے بے شک اسال ہر دفع بک رسول پھٹے (ادلے اہدن) بو
تسال اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کئیں پریں رہو۔ تے انہیں دو کوچ
اسنجھے من جنہیں کوں اللہ سین بدلت پڑھے تے انہیں دو کوچ
پھر دتے تو کیمودیں کوں کوڑا سمجھن والیں دا کنجما تھے۔

آیٰ اللہ یَضْطَفِنِی مِنَ الْمَلَكَةِ دُسْلَادَ وَ مِنَ
النَّارِ مِنَ اللَّهِ سَمِيَّعَ بَصِيرَةً

الحج : ۷۶

وَ لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنَّ
أَعْبُدُوا اللَّهَ وَ أَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
قَمِئُهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَ مَنْهُمْ مَنْ
حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلَةُ فَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ قَائِظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝

الحل : ۳۷

وَرَأَهُ قَالَ رَبِّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ
فِي الْأَرْضِ خَلِينَقَةً، فَأَتَوْا أَتَجْعَلُ
فِيهَا مَنْ يُقْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
الدِّمَاءَ، وَتَحْنُنُ سَيِّخَ يَحْمَدَهُ
نُقَرْسُ لَكَ، قَالَ إِنِّي آعْلَمُ مَا لَدَ
تَعْلَمُونَ○

البقرة: ٢١

بے ہمک اسال تیڈو وہی کتی «جیوں اسال فوج دوکتی ہائی تے
اوندے بعد نہیں نہیں تے اسال وہی کتی «برایم دو تے اسماعیل
دو تے اسماق دو تے یعقوب دو تے اوندی اولاد دو تے عیسیٰ تے
ایوب تے یوسف تے بارون تے سلیمان دو تے داؤد کون اسال زبور
بُقیٰ ہلن۔

کجو رسولین دا اسال یکھیں ڈیسیئے ایں کئیں پیدھے کجو سول انہجن جہیں
دا اسال یکھوں نئیں ڈیسیاتے اللہیں مریم کون احکام پچائے۔

إِنَّا أَوْ حَيَّنَا لِأَنِّي كَمَا أَوْ حَيَّنَا لِي
نُورُهُ وَالثِّلَّيْنَ مِنْ بَعْدِهِ، وَأَوْحَيْنَا
إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِشْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَ
يَحْقُونَبَ وَالْأَشْبَاطَ وَعِيشَى وَأَبِيُّونَ وَ
يُؤُنُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَنَ، وَأَتَيْنَا
دَاؤَدَ زَبُورًا○
وَدُسْلَالَ قَصَصَنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ
قَبْلِ وَدُسْلَالَ لَمْ نَقْصُصَنَاهُمْ عَلَيْكَ،
وَكَلْمَةَ اللَّهِ مُؤْنَشَى تَكْلِيمَاهُ○

التساء: ١٩٥ - ١٩٤

تے یاد کرو میلان ابراہیم کون اوندے رب نے کچھ گابیں تاں آزمایا ہا
تے ابراہیم نے انہیں کوں پورا کر دیا ہا۔ ایندے بعد اللہیں آکھیا
جوہیں یکھوں لوکہ، دا اہم بیشداں۔ حضرت ابراہیم نے عرض کیتی جو
میڈے بالس دوجو۔ اللہیں آکھیا بیشداں تے ہسی پر قالیں کوں میڈے
و دعے دا فائدہ نہ تھی۔

تے اسال بے ٹک حضرت موسیٰ کون کتاب پڑتی تے اوندے بعد اس ان
اوندے دین دی خدمت کئیے ہوں رسول پیشہ تے اسال عیسیٰ ان درم
کوں کئے کھلے شانڈتے تے اسال روح القدس تاں اوندی امداد
کتی۔ بیان دی ہمایوں کوں رسول تے جہیں کوں تباہے دل

وَإِذَا اتَّقَلَّ إِبْرَاهِيمَ رَبِّهُ يَكْلِمِتِ
فَأَتَمَّهُنَّ، قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلثَّالِثِ
إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرْبِيَّتِي، قَالَ لَا يَنْتَأْلَ
عَمْدَى الظَّلَمِيَّنَ○

البقرة: ١٢٥

وَلَقَدْ أَتَيْتَكُمْ سَيِّدَ الْكِتَابِ وَقَفَّيْتَكُمْ
بِتَحْوِهِ بِالرُّسْلِ وَأَتَيْتَكُمْ عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيْتَنِ وَأَيَّدْنَهُ بِرُؤْءَهِ
الْقُدُّسِ، أَعْلَمُمَا جَاءَ كُمْ دَسْوُلٌ بِمَا
تَهْوَى آنفُسُكُمْ أَشْتَكَبَرُّهُمْ فَقَرِيْقًا

كَذَّ بَثْرَنْ وَ فَرِيْقًا تَقْتُلُونَ ○

لپنڈ کریں ہے ہن تے لسان و بان کریں کہناں کوں
جملا بیاتے کہناں کوں قتل کریں ہا۔

اسال بن اسرائیل کوں سندستے پار لگھائے تے فرعون تے اوندے
لکھنے کرکھ تے قلم ہاں اونڈا پھیا کیتا تے جیلاب اونڈن بگے تے اکیس
بے شک میں ایمان گھن آیاں جیندے اتنے بنی اسرائیل ایمان گھن آئی
تے جیندے سوا کوئی میبدو نہیں تے میں مسلمانیں دچھاں۔
ہن (میں) لیکھ اتنے ایں کہیں بپڑے تین نافرمانی کیتی تے توں خاد کرٹ
والیں دچھاں۔

اسال اج تیڈے سے مدن کوں بھینسے ہیں تاں جو توں پھیں کوڈن والیں
کیتے ہک نشان ہوں۔ تے بے شک لوکیں دچھا کشر سا بادی آیتیں کہیں غلطان۔

تے توں کتاب وچ مریم دا ذکر کر جیاں ادا پسے گورا لیں کہیں انغ تمی کے
پلا دمی جلد گئی ہانی پئی۔

تے انہیں کہیں پر در کر کے لکھ گئی ہان۔ اسال اوندو اپنا فرشتہ پھیلایتے او
اوندرے سامنے صوت مندا السلن ہن کے آئے۔

اوں اکھے جربے شک میں غل نہیں رہاں نہادی پناہ بلگی ہاں جو توں
الشکنس بپڑیں۔

فرشته اکھے کھے میں تاں مرن تیڈے سے رب دلو بھٹیا ہیما قاصد ہاں تاں جو
میں بکھل پاک پاں ڈیوں۔

حضرت مریم اکھے بوسکیں بیل جیسی تے اجٹ تیں میکوں کہیں انسان
ہمچنیں لایا تے نہیں بدکاراں۔

فرشته اکھے ایوس حصی تیڈے سے رب اکھے جوارے میڈے کیتے سوکھاہ
تے اسال لوکیں کیتے نشان بُیسول تے ساٹے دلو اور حست ہوں۔
تے لے کم تھی کے رہو ہا۔

البقرة: ۸۸

وَجَآءَهُنَا بِبَرْزَنِي لَا شَرَّاءٌ إِلَّا الْبَحْرَ
فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَ
عَدَا، حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرْقُ، قَالَ
أَمْنَثَ اللَّهُ لِإِلَهَ إِلَّا إِلَهُنَا أَمْنَثَ بِهِ
بَنَوْا لِإِشْرَاعِ يَلَ وَأَنَّا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ○
الْكُنَّ وَقَدْ عَصَيَتْ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ○

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْنِكَ بِمَدْنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلَقَ أَيَّهُ، وَلَكَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ
عَنْ أَيِّتَنَا لَغْفِلُونَ ○

بیونس: ۹۱-۹۳

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَبِ مَرْيَمَ إِذَا اتَّبَعَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ○
فَأَتَخَذَتْ مِنْ دُوْزِيْهِمْ حِجَّا بَاتَّشَفَازَسْلَنَّا
رَأْيَهَا رُؤْحَنَاتَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَّرًا سُوْيَّا ○
قَاتَلَتْ رَأْيَنِيْنَ آخْرُوْدَ بِالرَّحْمَنِ مِثْكَرَانَ
كُنْتَ تَقْيَّا ○

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّيٍّ لَا هَبَّ
لَكَ غُلَمًا رَّحِيْا ○

قَاتَلَ أَثَّرَيْكُونُ لِيْنَ عَلَمَهُ لَمْ يَخْسِسْنِي
بَشَّرَهُ لَمَّا أَثَّرَ بَخِيَّا ○

قَالَ كَذْلِكَ، قَالَ رَبِّكِ هُوَ عَلَيْكَ هَرَيْنَ
وَ لِنَجْعَلَهُ أَيَّهُ لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَ
كَانَ أَنَّمَا مَقْضِيًّا ○

فَحَمَلَهُ فَأَنْتَبَدَثِ بِهِ مَحَانًا قَمِيقًا
 فَاجَاءَهَا الْمَخَاصُ إِلَيْهِ حَذْرَةُ التَّخْلَةِ
 قَالَتْ يَا نَيَّتَنِي مَثُ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
 نَسِيًّا مَنْسِيًّا ○

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَخْرُنِي قَدْ
 جَعَلَ رَبُّكَ تَخْتَلِتْ سَرِيرِي ○

وَهُزِيَّ إِلَيْكَ بِحَذْرَةِ التَّخْلَةِ تُسْقَطُ
 عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ○

فَخَلَى وَاشْرَبَ وَقَرِيَ عَيْنَيَا فَإِمَّا شَرَبَ
 مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَفَوْلَيَ إِلَيْنِي تَذَرَّتْ
 لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنَ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ
 إِنْسِيًّا ○

فَأَتَشِ بِهِ قَوْمَهَا تَخْوِلَةً دَالُوا
 يَمْرِيَّهُ لَقَدْ جَنَّتْ شَيْئًا قَرِيًّا ○

يَا خَاتَهُرْدَاتْ مَا كَانَ أَبُولِكَ امْرَأَ سَوْءَ
 دَمَّا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيَّا مُعْ
 فَأَشَارَتْ رَائِيْهِ دَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمَ مَنْ
 كَانَ فِي الْمُهْرَصِيًّا ○

قَالَ لِيْزِيْ تَبَدُّلُهُ شَأْنِيَ الْكِتَبَ وَ
 جَعَلَنِي تَبِيًّا ○

وَجَعَلَنِي مُبِرَّكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَدَّ صَنِيْ
 بِالشَّلَوَةِ وَالزَّخْوَةِ مَا دَفَتْ حَيَّا ○

وَبَرِّا يَوْالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلَنِي جَبَّارًا
 شَقِيًّا ○

وَالسَّلَمُ عَلَيْهِ يَوْمَ دُلْدُثُ وَيَوْمَ آمُوتُهُ وَ
 يَوْمَ أَبْعَثُ حَيَّا ○

مَرِيمَ كُوكَبِيْتِي گَيْتَسَتَهُ اَوَوْكَلُوْنَ چَاكَهُ بَهُونَ پَرِيسَ بَدِيْ جَانَتَهُ گَيْتَيْنِي.
 تَهُونَ اَوَوْكَلُوْنَ پَرِيزَهَالَهُ كَجَيِّي مَسَدَهُ دَرْغَتَهُ دَوْعَنَ لَكَشَنَ تَنَزَّهَمَ آكَشَهُ بَهُورَ
 بَاهَتَهُ بَاهَتَهُ مِنْ اِيْسَ كَتِينَ بَهَلَهُ مَرَوْنَجَانَ بَاهَتَهُ كَهِينَ يَادِهِ نَرَاهَوْلَهُ بَاهَ.
 ذَرَشَتَهُ اَوَوْكَلُوْنَ تَلُوسِبِدَهَارَشَيَّهُ بَرَقَنَ مُونَجَيِّي نَعْنَيِّي التَّدَسِيْنَ تَيْدَهُ بَلَهُ
 بَاهَلَهُ دَاهِشَرَهُ دَاهِشَتَهُ تَهُونَ اَوَوْكَلُوْنَ تَلُوسِبِدَهَارَشَيَّهُ بَرَقَنَ مُونَجَيِّي نَعْنَيِّي التَّدَسِيْنَ تَيْدَهُ بَلَهُ
 تَوَلَّ اَپَهُ اَپَهُ دَوْكَجِي دَهِچَهِرِي كُوكَهُ بَلَادِتِيْهُ اَتَهُ تَاهَنَ پَنْدَلَهُشِيْسِيْ.
 تَوَلَّ كَلَتَهُ بَيِّنَهُ اَكِينَ خَلَدَصَيَانَ كَرَتَهُ بَهِلَهُ لَهِنَ بَلَشَرَكَوْنَ
 بَهِلَكَيْسِينَ تَوَلَّ كَهِينَ جَهِينَ رَهَلَانَ غَدَارِي غَلَلَهُ بَهَ رَوْزَهُ دَهِ نَزَهَهُ
 بَهُونَ دَهِ اَجَ مِنْ اَهْلَكَهِينَ دَهِ تَاهَنَ دَهِ اَسَالَهُ
 تَهُونَ اَوَوْكَلُوْنَ چَاكَهُ بَهُونَ دَهِ دَوْكَجِي دَهِ تَاهَنَ اَكِهِيَاهُ لَهِرِي بَهِنَ بَهُونَ
 گَهَرَهُ كَمَ كَيْتَهُ.
 لَهَهُ بَارَونَ دَهِ بَهِينَ تَيْلَاهُ بَهِرَتَهُ گَنَدَهُ دَهِهِ تَاهَنَ بَهِلَهُ بَهِ دَهِ بَهِ دَهِ
 بَاهَنَ.
 حَرَزَتْ مَرِيمَ اَپَهُ اَپَهُ بَالَ دَهِ اَشَارَ دَكِيَا. اَهْبَسَ اَكِهِيَاهُ اَسَالَهُ اَهِنَهُ تَاهَنَ كَهِينَ
 الَّا اَؤُلَاهُ بَهِرَهُ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ دَهِ.
 اوَبِلَهُ بَهِ
 بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ بَهِ
 تَهِ بَهِ
 تَهِ
 تَهِ

ذلِكَ عَيْنِسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلُ الْحَقِّ الْجَزِيِّ
نَفِيَءِ يَمْرُونَ ○

مریم : ۲۵ - ۱۷

تے میہاں اسال انہیں نہیں کہیں پکا دعہ گھوہا تے میں تھا کوں کتاب
تے حکمت بیلواں تے پچھے تھا بُوبِ رسول اُدے جبر عاصیق کرے
اوندری چیرا تھا بُوبے کو بھر تساں اوندرے اسے فیروز ایمان گعن آؤتے
ضور اوندری امداد کرو اللہ سین اکھیا کیا اسال اقر کر کرے ءتے میڈن
ایں ذمداری کوں قبول کرندے ائمہ اکھیا اسال اقر کر کرے میڈن
اللہ سین اکھیا جو اس لگواہ رہو میں وی تھا بے نال گولیں دپ جان۔

وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ
لَمَّا أَتَيْتُهُمْ مِنْ يَكْتَبُ وَحْكَمَةً
ثُمَّ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ، فَأَلَّ
عَلَّقَرْدَنْمَوَأَخَذَ ثُمَّ عَلَى ذِلِّكُمْ أَصْرِيَّنَ
قَالُوا أَقْرَدْنَاكَ، قَالَ فَاشْهَدْدُوا وَأَنَا
مَعْلُومٌ مِنَ الشَّهِيدِينَ ○

آل عمران : ۸۲

تے میہاں اسال انہیں نہیں کہیں پکا دعہ گھوہا تے میں کہیں تے نوح
تے بلکم تے موسیٰ تے میسلی ابن مریم کہیں وی۔ تے اسال انہیں ساریں
کہیں بھرول پکا دعہ گھوہا۔

وَإِذَا أَخَذَنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
مِنْكَ وَمِنْ نُورَجَ وَابْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَ
عَيْنِسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذَنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ○

الاحزاب : ۸

اسلام والیغ پیر صلی اللہ علیہ وسلم

حضرت بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم مکد وچ اگست ۱۹۵۸ء وچ پیدا تھے ہیں۔ حضور دا نال محمد رکھیا گیا ہا جیندے معنی ہن بہوں تعریف کیا گیا۔ جبکہ حضور دی عمر تریہہ سال کئیں دو من تے اللہ دی مجتہ حضور دے وجود تے زیادہ غالب آؤں لگ پئی تے حضور کوں بُتیں تے عرب دے خداویں دے خلاف نفرت پیدا تھیوں لگ پئی تے مک دے لوکیں دی برائی نال دی نفرت تھی گئی تے حضور مک کئیں ڈویا ترے میں پریں ہک غار وچ عبادت کیتے وہ بُٹ لگ پئے۔ جبکہ حضور دی عمر چالہی ۱۹۴۳ء سال تھی اول غار وچ حضور کوں اللہ دیئیں دا پہلا پیغام ملیا۔ قرآن دی اول پہلی آیت وچ اے حکم ہا جرتوں ہک خُداویں نال دا اعلان کر جیں انسان کوں پسرا کیتے تے اوندی فطرت وچ اوندی مجتہ دا زیج رکھیں تے نال ہی اے دی پیش گوئی ہائی جو ہن سارے علم قلم نال حاصل کیتے ویں۔ تے لے آیات سارے قرآن دا خلاصہ ہن۔

یَا يٰهَا النَّٰبِيُّ رَأَتَ آذَسَلْنَكَ شَاهِدًا
مُبَشِّرًا وَّ تَذَيِّرًا ۝
اے بنی بے شک اسال یکوں عگلان تے خوش بخوبی ڈیلوں والا تے
ڈردوں والا بُٹا کے پڑھے۔
تے خدا دے حکمناں اوندہ سبُٹن والا تے او سمجھ بُٹا شے جبرا نہیں
کوں سوچھلا بخشن والا رہ۔
وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ يٰأَنَّ لَهُمْ مِنَ الْمُوْ
فَضَّلًا كَبِيرًا ۝
توں مومنین کوں خوبی بے جو بے شک انہیں کیتے اللہ کئیں دیا
فضل۔

الاحزاب : ۴۶ - ۴۸

توں آکھر بے ہا سے لوگوں تسان سارین دا اللہ در رسول بن ٹن کے ایاں
اواللہد مبیندی آسمانیں تے زین تے مکومت۔ اوہرہی عبادت دے
لائیں اوجیندا دی کریں دے تے مبینداری ہے۔ تسان اللہ تے ایمان
گھن آؤتے اول رسول تے ایمان گھن آؤ جیرہ امی نبی ہجیرہ اللہ کوں
مبینے تے اندیال گالبیں دی تے تسان ادنی پریو کرو تاں جو تسان

سدھے رستے تے آجھو۔

اسال میکوں سارین لوکیں دو رسول ٹاکے بیٹھئے۔ خوشخبری ٹبیون والا
تے ٹبیون والا نے حال لئے بے جو بھول سارے لوک جانشی نہیں۔

فُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِذْنِي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْهِمْ جَمِيعًا يَا لَذِي الْكَوْثَرِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَحْكُمُ
وَيَمْيِنُتْ رَقَمًا مُنْوَى يَا اللَّهُوَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ
الْأَعْظَمُ الْأَذْيَى يُبُو مُنْ يَا اللَّهُوَ كَلِمَتُهُ
أَتَيْمَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ○

الاعمار: ١٥٩

وَ مَا آذَ سَلْنَكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ
بِشِيرَاءَ وَ تَذَيِّرَاءَ لِعِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ○

سب: ٢٩

تے بے شک تبیدے واسطے نہ تم تھیں دالا بدلا۔
تے بے شک توں ہوں ویسے اغلاق تے ہویں۔

وَإِنَّ لَكَ لَآخْرًا غَيْرَ مَمْتُونِينَ ○
وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلُقَ عَظِيمٍ ○

العلم: ٤٠

مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدَ مَنْ يَجَابُكُمْ
وَلِعِنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَ
كَانَ اللَّهُ يُكْلِلُ شَيْءًا عَلَيْمًا ○

الاحزاب: ٤١

بے شک تباہیے کیتے اللہ دے رسول دفع بہترین نور دہ اوندرے
واسطے جیرہ اللہ تے آخرت سے پیغمبر دی ایسید رکھنے دے تے اللہ دا
بہر ذکر کریں دے۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُشْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَتَّجُو اللَّهَ وَأَيْمَةٌ
الْآخِرَةَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ○

الاحزاب: ٤٢

بے شک اللہ تے اوندرے فرشتے نبی تے دلود ٹھیکن۔ اے ایمان والو
تسار ہی اوندرے اتے درود پھرستے اوندرے واسطے جو بھول سلامی
مگرے ہو۔

إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَكُتَهُ يُصْلُوْنَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا يَأُمِّهَا الْأَذْيَى أَمْنُوا اصْلُوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا
تَشَلِّيْمًا ○

الاحزاب: ٤٧

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَشَدَّ أَهْلَ الْكُفَّارِ رُحْمَاءً بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَعًا سُجَّدًا تَبَتَّعُونَ فَضْلًا
قَاتِلَ اللَّهِ وَرَضْوَانًا زَيَّنَمَا هُمْ فِي
وَجْهِهِمْ مِنْ أَئِرِ السُّجُودِ وَذِلِّت
مَشْلُمُهُمْ فِي التَّوْزِيَّةِ ثُمَّ مَثَلُهُمْ فِي
الْأَذْعَنِيَّلِ شُكَرَزَاعِ أَخْرَبَهُ شَطَاةً قَازَرَةً
فَأَشْتَغَلَتْ قَاسْتُوَى عَلَى سُوقِهِ
يُغَجِّبُ الرُّزَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ أَمْتَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّلِحَاتِ وَمِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَآخِرًا
عَظِيمًا ۝

الفتح ۲۰

قُولَّا كَهْبُ بْنِ جُوشَانَ الشَّنَانِ پَادِرِ كَرِيْنَدَسَهُ تَنَيِّبُ بْنِ بَجْرُورِ اللَّهِ
تَهَبِّيَّهُ تَالِ پَادِرِ لَيْسَ تَهَبِّيَّهُ گَاهَ تَهَبِّيَّهُ بَكْشَنِ بَلِيْسَ تَنَيِّبِهِنَّ بَكْشَنِ
وَالَّتَّيَّهُ بِرَبِّيَانَ -

لَوْلَا كَهْبُ بْنِ جُوشَانَ تَنَيِّبَتِهِ اَنْسَهِ رَسُولِ دِيْنَابِرِ دِيْرِ كَوْدَيْهِ اَدِيْرِ وَبِنِي
تَهَبِّيَّهُ شَنَكَ اللَّهِ كَافِرِ كَرِيْنَدَسَهُ کَرِيْنَدَسَهُ کَرِيْنَدَسَهُ -

لَهُ رَسُولُ حَرَتِيَّهُ رِبِّكَنِيَّهُ تَيِّبُو لَهِيَّا لَكَنِيَّهُ قَرَنَ اوْلَجَبُ بَسَهُ تَهَبِّيَّهُ تَيِّبُهُ تَيِّبُهُ
اَسَهُ رِكِيَّتَهُ تَيِّبُهُ اَنْدَلَشِيَّا شِيَّهُ تَيِّبَهُ تَيِّبَهُ اللَّهُ لَوكِلِيَّهُ کَنِيَّهُ تَيِّبُهُ خَلَاتَ کَلِيَّهُ
تَهَبِّيَّهُ شَنَكَ اللَّهِ شِيَّهُ کَافِرَوْمَکَلِيَّهُ سَدَهَارَهُ نِيَّهُ دَهِيَّنَدَهُ -

قُلْ إِنَّ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوهُنِي
يُخْبِيْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ
إِنَّ اللَّهَ الَّذِينَ أَمْتَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّلِحَاتِ وَمِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَآخِرًا
عَظِيمًا ۝

قُلْ أَطِينُهُمُ اللَّهُ وَالرَّسُولُ فَإِنْ تَوَلُّو
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِينَ ۝

آل عمران: ۳۲-۳۳

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِغْ مَا أُنزَلَ رَأْيِكَ
مِنْ رَّيْكَ وَإِنْ لَمْ تَنْقَعِدْ فَمَمَّا بَلَغْتَ
رِسْلَتَهُ وَاللَّهُ يَغْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهِيِّدُ الْقَوْمَ إِلَيْكُفِيرِيْنَ ۝

السادسة ۶۸

عبدات

عبدات اسلام دا ڈو جا تھیا تو تے اللہ سین کوں یک منٹ پہلا تھیا۔ اے عبادت
السان کوں اووندے پیدا کرئے والے دے نال کریںدی تو تے اووندے نال علمت بنادن دا زیر ہو۔ اے
بہوں وڈی سچائی ہو جو اللہ سین دعائیں کوں سُندے تے انہیں دا جواب ڈیندے۔ دعا دے
متعلق اسلام اے آبدے بودعا کرن والا اپنے آپ کوں تے اپنی روح کوں اللہ سین دی عظمت
دے حضور پیش کر لیے تاں جو خدا وار گم غالب اودے۔ تے عبادت کیتے انسان تے خدا دے درمیان
کہیں ٹرد ہے وجود دی مزدورت کا ہے۔

انہیں کوں ایتو حکم ڈھانگی ہا جو اور دین کوں صرف ہندے کیتے خاص
کریںدے بھوں صرف ہندی عبادت کرن تے اوں اللہ سین دو ہکنٹ
والے ہوون تے نماز باجماعت ٹھہکے پڑھن تے زکات ہلوں۔
ایت پاکائیں۔

تے میں جنیں تے انسانیں کوں صرف ایں داسٹے پیدا کیتے جو اور میڈی عبادت
کرن۔

توں باجماعت تے ٹھہکے نماز پڑھ سمجھ ڈھن کئیں گھن کے رات دے
بہوں اندر اسے تمیں دیجیں تے فرماں قرآن شریف پڑھ بے شک
فرما قرآن شریف پڑھنا مقبول عمل۔

تے رات کوں الگی کے قرآن پڑھ کریں فائدہ چا اسے تیلبے واسطے وادھوں

وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَخِذُوا اللَّهَ مُحْلِّوْيِنَ لَهُ
الَّذِينَ هُنَّفَاءٌ وَّيُقْتَلُمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوْ
الرَّزْكَوْهَ وَذَلِكَ دِيْنُ الْقِيمَةُ

بیتہ ۶۰

وَمَا حَلَقْتُ الْجِنَّةَ وَالْأَنْثَسَ إِلَّا
لِيَخِذُدُوْنِ ○
النَّذِيْلُ ۖ ۗ اَقْسِمُ الصَّلَاةَ لِدُلُوْلِ السَّمَمِ إِلَى عَسْقِي
الْأَشْلَلِ وَقَرَأَتِ الْفَجْرِ وَرَأَتِ قَرْأَتِ الْفَجْرِ
كَيْفَ كَيْفَ مَشْهُدًا ○

وَمِنَ الْأَيْلِ فَتَهَجَّذِ يَهْ تَأْفِلَةً لَكَ ۚ

عَسَىٰ أَن يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّا خَمُزَ^{۱۰}
النَّاسُ لَكُمْ بَعْضٌ بِوَتِيْدُرَبْ تَكُونُ تَعْرِيفَ الْمَسَاءِ تَكُونُ تَهْرَاكَ
بِلْيُوكَ.

بِنَتِ اسْرَائِيلَ : ۸۰-۷۹

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَ الصَّلَاةُ
نَمَاءِنِ دِي حَنَاقَتْ كُوَّتْسَيْ ادْمَلْ نَمَادِي دِي تَيْسَيْتِيْنِ كَيْتَ فَيَانِرْ دَارَ
بَلْ كَمَرْ كَمَرْ تَقْيَيْ دَجَوَ.

البَرَّةَ : ۲۳۹

روزہ

قرآن پاک درج روزہ چندی میں رمضان نے درج فجر کنین گھن کے سمجھ لہٹن تک ڈسایا
 بگئے اے ہک ڈک ڈھل جیرھی نیکی تے تقویٰ کوں ودھیندی ہو۔ تے نیکی منگٹن والیں
 کیتے رومانی اچائی تے چڑھن دی راہ سوکھی کریندی ہو۔ روزہ دار اللہ دی ساری لفیق داسونھاں
 تھی ویدنے۔ الیں انسان ایں قابل تھی ویدنے بھاد اللہ دی لفیق کوں پیگی طرح کم درج گھن آؤے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْتُوا كُتُبَ عَلَيْكُمْ
 الْحَصَّى مَمَّا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَتَفَقَّهُونَ ○

اے مومنو تباہی سے اتے روزے رکھن الیں فرض جوین تھاڑے
 کنیں پیلے لوکیں تے ایں داسلے جو اس اللہ کنیں پڑو۔

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعَذَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ،
 وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِي ذِيَّهُ طَعَامٌ
 مَشْكِيْنٌ ، فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
 لَهُ ، وَأَنَّ تَصُومُوا خَيْرٌ لِّكُمْ إِنَّمَا
 تَعْلَمُونَ ○

اے روزے گھنی سے کجھ ڈھنہ ہن جے کوئی تباہی سے دھو بیمار ہو دے یا
 سفرتے ہو دے او ہے بُغیں درج لے گھنی بھوکی کرے۔ تے او لوک
 جیرھے روزہ نہ رکھو بگدے او اوندے بدے درج کب میں کوں
 روئی ھو اون جیرھا خوش نال نیکی کرے اے او اندے کیتا چکا، انسان
 روزے رکھو جے تباکوں پتہ ہو دے جو روزہ رکھن تباہی کیتے چکا،

اللہ دی راہ فرج

قرآن کریم سرمائیتے تے بیکس داتاں زکرۃ رکھ کے اپنا مقصد پورا کریںدے۔ ایندے لفظی معنی ہن ”جیر چاپاک کریے تے ودھا دے“، ضاری دولت و چرخ داریں راحصہ کل رکھ کے باقی دولت کوں اے زکات مالک کیتے پاک کر دیندی ہے۔ تے ایندے نال جرمی رقم کمٹی تھیندی ہے اونکوں لوکیں دی خدمت فرج کر کے معاشرے کوں ترقی ڈھن دیندی ہے۔ زکرۃ اسلام داتیجیما تھیبا ہے۔ ایندے نال اسلام اپنے بے بھراں دے متلئں انسان دی لازمی ذمہ داری کوں پورا کریںدے۔

۱۰۷- اَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ اَثْوِوا الزَّكُوْنَةَ وَ
اَذْكُوْنَاكُمُ الْمَرْءَ اَكْوَبِنَ

البقرة: ۴۴

تے نماز بجماعت تھیا کے پڑھوتے زکۃ ڈیلوتے رکوع کرن والیں تے توں کو ہو دے سکے کوں بے ادنی حق تے میکن تے مساویوں۔ ایں السیئل ہذلک خیز لذیذ بینے گاں انہیں داسٹے ہوں پھگی، جیرے اللہ دی بھاپاہنداں۔ ایختے کوکامیاب تھیروں والیں۔

۱۰۸- اَمُو الْيَمَحْقَقِ لِسَائِلِ وَ الْمَخْرُومِ

الذیٰر: ۲۹

انہیں دے مالیں وچ مگنگی والیں تے نامگنگی والیں دا حق

انہیں دے مالیں وچ مقرر حصہ۔

مگنگی والیں تے نامگنگی والیں دا۔

۱۰۹- وَ الْيَنِينَ فِي اَمُو الْيَمَحْقَقِ مَعْلُومَهُ

۱۱۰- لِسَائِلِ وَ الْمَخْرُومِ

البخاری: ۲۵-۲۶

صد قے صوت فقیرین تے ملکیں کیتے ہن تے انہیں کیتے ہن جبیں
رسے دیں وچ غوبت پیدا کر لہ بھروسے تے الیوں قیدیں تے غصیں دایں
کیتے تے جیرے اللہ رئے رستے وچ جنگ کریں تے مسافریں کیتے۔
اسے اللہ والد فخر تے اللہ ہبہ جائش والا تے سیاٹا۔

إِنَّمَا الصَّدَّقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِيْنِ
وَالْعِمَّالِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةِ قُلُونُبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِيْنَ وَفِي سَيِّئِلِ
اللَّهُ وَاَنِّي السَّيِّلِ فَرِيْضَةٌ مِّنْ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيْمٌ حَكِيمٌ ○

التوبۃ

اے ایمان والو تسان خرج کو جواں تباکوں بُتے ایں کیں پہلے
جو اوپر ہیں آپ نے جیسے بوج دے دا پار ہوسی دشگت ہوس تے نہ
بسناں تے کافر لکر کر ڈالن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ أَمْنُوا أَنْفَقُوا
مِتَّارَدًا فَنَكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ
لَا يَبْيَغُ فِيهِ وَلَا هُخْلَةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَ
وَالْكَفِرُوْنَ هُمُ الظَّلِمُوْنَ ○

البقرۃ: ۲۵۵

انہیں لوکیں دی مثال بھرے اللہ رئے رستے وچ اپنے مال خرج کریں دن
بک دلائے الال بھر جیر ما ست میں کلڈیں سے تے برٹے درج سو دلائے
ہم زدن تے اللہ نیشن جیسے کیتے چاہندے بُدُوری کر سمجھے تے اللہ
ہبہ دو دعا دن والا تے جائش والا د۔

اے لوک جیرے اللہ رئے رستے وچ خرج کریں دن تے غریب میسے بعد نہ
احسان دیاں سُتاہاں ہیند تے نہ بُکھریں دن انہیں دا سلطے انہیں میسے
رب کنیں بدرہ نہ انہیں کوں ڈرے تے نہ اور منجھے تھیں۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ أَمْوَالَهُمْ فِي
سَيِّئِلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ
سَبْعَ سَنَاءِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِّنَ
حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
اللَّهُ أَعْلَمُ عَلِيْمٌ ○

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَيِّئِلِ
اللَّهِ ثُمَّ لَا يُشْبِعُوْنَ مَا أَنْفَقُوا اَنْتَأَوْ
لَا آذَى، لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عَنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرَجُوْنَ ○

البقرۃ: ۲۶۳-۲۶۲

تے جیرے لوک اپنے مال کوں اللہ نیشن دی رضاصل کر ڈن تے
اپنے اپ کوں پلاکٹ دی خاطر خرج کریں دن انہیں دی مثال اول با غ
دی عجیر حاچی جاتے ہوے تے اندھے اتے بُداھامیں ہوے
تے او بُدو راجھل ڈیلیے تے جی بُداھامیں نہ وے تے پھیگار
دریہر۔ تے اللہ نیشن جو سان کریں دے ظُبہدا کھڑے۔

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ أَمْوَالَهُمْ
اَنْتَعَادَ مَرْضَاتٍ اِلَّا وَهُوَ تَشْيَيْنَا مِنْ
آثْفِيْسِهِمْ كَمَثَلِ حَبَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا
وَأَبْلَى فَأَتَشَأْكَلَهَا ضَخْفَيْنِ قَاتَنَ لَهُ
يُصِّبَهَا وَأَبْلَى قَطَّلَ دَوَالَلَهُ بِمَا
تَحْمَلُوْنَ بَصِيرَه○

البقرۃ: ۲۶۲

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ يَا تَبَّا كَ
النَّهَارِ يَرَأُ عَلَانِيَةً فَلَهُمْ
آجْرٌ هُنَّ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
تے جریئے لوک اپنے مل خرچ کریں دن لات بینہ سائنس تے لکا کے
اہیں والٹے اہیں دے رب کیں بدله نادو بُرسن تے نادو بُرنجے
تھیں۔

البقرة: ۲۷۵

سُورَاتِ ادْلُكْ ہر سے تھا کوں سب بیگنے جو اللہ دے دستے دفع
خرچ کرو تے تھا بے دچوں کچھ شرمائی کریں دن تے جو رہا شرمائی کیں
کم گھر دے اپنے والٹے کچھ کریں دے اللہ ہے نیا زمان متع
ہوئے جو تھاں پھر و نہ ہوتے او تھا بڑی جاتے ہی قوم کوں بدل
کے گھن کوئی تے دل لو تھا بے کی کارن ہوں

هَانَتْهُمْ هَوَلَاءُ شُذُّوْنَ لِشَنْفَقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمَنْ كُفِرَ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ
يَبْخَلُ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّ اللَّهَ
الْغَنِيُّ وَإِنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنَّ رَبَّكُمْ
يَسْتَبِدُلُ قَوْمًا عَنِيرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُونَا
أَمْشَاكَكُمْ
○

محمد: ۳۹

ج

قرآن سارے مسلمانیں کوں حکم ڈتے جو اپنی زندگی وچ ہک دفر کے دنج کے جو کرن۔
 شرط اے ہے جو انہیں کوں طاقت ہوئے سفرِ مخدوم ہوئے۔ جو دامر کر کعبہ، جیرھا قرآن دے مطالب
 اللہ سین دی عبارت کیتے بنا یا گلیا پہلا گھر، جو دام مقصد اے ہے جو انسانیں مجھ اے خیال پیدا تھیو
 جو مسلمان جھٹاں دی ہن سب بھرا بھرا ہن۔ تے جیرھیاں اے تھوڑیاں جیہاں رسماں پوریاں کریند
 اے ایں داسطہ ہے جو ہر مسلمان کوں اے پتہ گد و بنے جو انہیں دا اصل مرکز اللہ دی ذات۔

بے شک لوک جیسے کافرین تے اللہ دے رستے کئیں کریند
 تے مجبوراً کئیں کریند جیکیون اساں لوکیں ہے فائدے کیتے بٹائے۔
 اونھے دفعہ رہن والے تے جمل دفعہ بہت والے برابر ہن۔ تے جیرا
 شخص ایندے دفعہ غلام تال ڈلگان پیدا کریں اساں اول کوں ڈکھو والا
 غذاب پیسوں۔

تے جیاں اسان حضرت ابراہیم کوں بیت اللہ دی جا رہی دا موقع
 پڑتا ہاتے اکھیا ہجر توں میڈے سے تال کیس کوں شرکی نہ کریں تے
 میڈے گھر کوں پاک کر ٹوان کر ٹوں والیں کیتے تے کھوکھے عبادت کر کن
 والیں کیتے رکون تے بھوے کر ٹوں والیں کیتے۔

تے لوکیں دفعہ جو داعلان کر لوک تیڈو اوسن مرکے تے انجھی سواری
 تے جیری لبھے سفری وجہ تال ڈبل ہوئی تے انجھیاں سواریاں پیرس

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصْنُدُونَ عَنْ
 سَمِينَ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْعَرَامِ
 الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً إِلَّا تَأْكِفُ
 فِيهِ وَالْأَبْلَاغُ وَمَنْ يُرِدُ فَيَهُو بِالْحَاكَةِ
 يُظْلَمُ ثُلُثَةٌ فُهُومَ حَذَّا إِلَيْهِمْ

وَرَأَذْ بَوَّأَتِيَ لِذِبْرِ هِيمَ مَحَّانَ
 الْبَيْتِ أَنَّ لَا تُشَرِّكُ بِي شَيْئًا وَ طَهَرَ
 بَشَّرَتِي لِلطَّاهِرِيَنَ وَ الْقَائِمِيَنَ وَ
 الرُّكَّمَ السُّجُونِ

وَأَذَّنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَأْتُوكَ
 رِجَالًا وَ عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِيَتِيَنَ وَنَ

حُكْمُ فَتْيَةِ عَمِيقِهِ ○

لَيَسْهَدُوا مَنَا فِيهِ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا
اَسْمَ اللَّهِ فِي آيَاتِهِ مَعْلُومٌ عَلَىٰ مَا
رَزَقَهُمْ وَمَنْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ هَفَكُلُوا
مِنْهَا وَأَطْعُمُوا الْبَارِئَ السَّقِيرَ ○
شُرَلْيَقْصُو اَتَقْتَلُهُمْ وَلَيُؤْفَوْ اَنْدُرَهُمْ
وَلَيَطْوُقُنُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ○

پیر کئیں اوسن تے رہ دفع کھلے پئے دیں۔
تاں جو اوہون والے اپنے نفع بیکھن تے اوہندے نہ کوں یاد کرئ
مقرہ دینیں دفع ایں داسلے جو اللہ سینیں انہیں کوں دبے و بے گر
لیعن. تساں انہیں گکھشت کھاؤتے بکھ فقیریں کوں دی گھاؤ.
تے ول بیٹی نل باروں تے اپنیں نزلال پوریاں کرن تے پہنچ گھر خانہ
کیجیداً الموات کرن.

الحج: ۳۰-۳۲:

فِيَهُ أَيَّتَ بَيْنَتْ مَقَامَ رَابِرَهِيمَةَ وَ
مَنْ دَخَلَهُ كَانَ أَمْنًا، وَلَيَهُ عَلَى النَّاسِ
جِبَرِيلُ الْبَيْتَ مِنْ اشْتَطَاعَ إِلَيْهِ وَسَيَلَهُ
وَمَنْ حَفَرَ فِيَّ إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَلَمِينَ ○

آل عمران: ۹۸:

الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَعْلُومٌ هَفَمَنْ فَرَضَ
فِيَهُتَ الحَجَّ فَلَادَ فَتَهُ كَلْمُسُوقَ وَلَأَ
جَدَالَ فِي الْحَجَّ، وَمَا تَفَعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ، وَتَرَدُّدُ اَغْيَانَ
خَيْرَ الرَّازِدِ التَّشْوِي وَاتَّقُونَ يَتَوَلِّي
الْأَلْبَابِ ○

البقرة: ۱۹۸:

مع مے مینے ہر کوئی چائے تے جیندے اتھاں مینے دفع جو فرض
تے اوج دے دینیں دفع نہ کیں ترمیت دود پنجے تھے نہ کوئی نافرمان لا
کم کرے تے شرج دے دفع بھرے۔ جیسی تساں یکیں کریں اللہ سینیں
اوکھوں چائے۔ تساں اپنے نال سفر فرج گھن گھنوتے بے شد چکا
سفر فرج اللہ سینیں دا بھرے۔ تے میکھیں بیڑو لے سایا تو کو.

متبوعہ مرتبا

اللَّهُ دَانِيَّا مِنْ بِكَوْنٍ وَ لِيَهُ اَسْعَى خَيَالَ رُكْنَهَا هِيَ دَاءُ جَرَائِيَّةِ سُنْنَةِ وَ اَسْعَى اَدْمِيَّ دَعَى خَيَالَ
تَعْظِيْمِ سُنْنَةِ وَ الْآدَمِيَّ اللَّهُ سِئِّنَ دَعَى سُبُّتَيْهُ جَوَابَ فُرْجِيَّهُ تَعْتَقَلُ اَوْلَى كُولَى چِنْگِيَّهُ سُبُّتَيْهُ۔ اَسْعَى
اَصْوَلَ اللَّهُ سِئِّنَ کَھُولَ کَے اَحْمَانَ بِيَانَ کَیْتَے جَمْعَالَ اَوْلَى قَرْآنَ وَرْجِ حَضْرَتِ مُوسَى تَعْتَقَلُ بَارُونَ کُولَى فَرْعَوْنَ
دَعَى فُرْجِيَّهُ کَیْتَے پُھْلَیَّهُ تَعْتَقَلُ اَنْهِيَ کُولَى بَدَيْتَانَ بُتْقَسِّيَ۔

وَ مَنْ أَخْسَنَ قَوْلًا قَمَّنَ دَعَّا إِلَى اللَّهِ وَ
عَمِّلَ صَالِحًا وَ قَالَ إِنَّفِي مِنَ
کِنْدِي تَعْتَقَلُ اَهْبَسَهُ بَرْمَيْنَ وَالْبَرْمَيْنَ دَوْبَرْمَيْنَ۔

أَنْکَنْتَ وَ لَكَ تَشْتُوَى الْحَسَنَةُ وَ لَا السَّيِّئَةُ،
إِذْ قَعَ بِالْقَيْنِ هِيَ أَخْسَنُ فِيَادِاً الْجَزِيَّةِ
بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ عَدَادَةُ كَائِنَةٌ وَلَيْ
حَمِيمَهُ ○

وَ مَا يُلْقِيْنَهَا إِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوا وَ مَا
يُلْقِيْنَهَا إِلَّا ذُو حَقِّ عَقِيْمِهِ ○

لِحَدَّ التَّجْدِيدِ ۲۶-۳۴ :

أَذْعُرُ إِلَى سَيِّئِلَ رَتِيلَ يَا لِحِكْمَةِ وَ
الْمَؤْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ جَادَلْهُمْ يَا لِتِيْ
هِيَ أَخْسَنُ، إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ يَمَنَ
ضَلَّ عَنْ سَيِّيلِهِ وَ هُوَ آغْلَمُ
يَا لِلْمُهَنْتَدِيْنِ ○

تے جے تاں سزا بلو دتے اپنی کوں اتنی سزا بلو جرمی سزا جگدکن بُنی
گئی و تے جے تاں مبرکریو تے اے مبرکر کوں والیں کیتھے ہوں چکا و.

تے توں مبرکر تے تبلیغ مبرکر کوں اللہ دل تھی مگدے تے
توں اپنی دی عالت تے موہما شتمی تے جو اونتیں کر پین اپنی دی
وجہ کیں تھکی وسیں ذکر۔

بے شک اللذین اپنی نال میرے اول کنیں پڑوں تے میرے بیک کم
کر پین۔

تے بے مخکی دیکھی پاہ مگکے نے اول کوں پناہ بُسے تاں جو اون اللہ دا
کلام سن کھنچ پیں اونکوں امن دی جاتے پکجا ہے۔ بے شک اے
او قرم جرمی جاندی تھیں۔

تے جرمی لوک شیطانیں دی فرمان بڑی کنیں بچدن تے اللہ دو جگدکن
اپنی واسطے خوش فرمی، تے توں میدیے اپنیں بندیں کوں خوش جرمی
بُسے بُسے۔

جرمیے گاں سُن دن تے پھر بچھی گاں دے بچھو جلن۔ ایتھے لکھی
سائٹے ہن۔

وَإِنْ عَلَا قَبْرَنَمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
عُوْقِبْتُمْ بِهِ وَلَيْلَنْ صَبَرْتُمْ لَهُ
خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ○
وَاصْبِرْ وَمَا صَبَرْتُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا
تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَأْكُفْ فِي ضَيْقٍ
مَمَّا يَمْكُرُونَ ○

إِنَّ اللَّهَ مَمَّا أَذْيَتْ أَنْقَوَهُ وَالَّذِينَ
هُمْ مُخْسِنُونَ ○

التعليل: ۱۳۶-۱۳۹

وَإِنْ أَحَدٌ قَنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَهُ حَلْمَ اللَّهِ ثُمَّ
أَبْلِغْهُ مَأْمَنَةً، ذِلْكَ يَا أَنَّهُمْ قَوْمٌ
يَعْلَمُونَ ○

التوبية: ۶

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ آنَ
يَعْبُدُوهَا وَآتَابُوا إِلَى اللَّهِ وَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرُ عِبَادَهُ ○

الَّذِينَ يَسْتَعِمُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعِّمُونَ
أَخْسَنَهُ، أُولَئِكَ الَّذِينَ هَذِهْمُ اللَّهُ وَ
أُولَئِكَ هُمُ أُولُو الْأَبْيَابِ ○

الزمر: ۱۸-۱۹

اخلاق تے آداب

قرآن زندگی گزارن ڈا مکم ڈیندے اول کوں ونجا دن دانٹتے نہ اول کئیں بھجن دا اسلام
وانڈھا پھرٹ تے چھڑا رہن کوں لیںد نئیں کریندا۔ زندگی دا اصول لے ہے جو انسان اللہ کئیں گھرے
تے اوندی ڈتی ہوئی مل قتیں کوں اوندے ڈیسے طریقے نال استعمال کرے۔
قرآن درج اللہ سینیں ہدایت کھوں کے بیان کریندے تاں جو اخلاقی تے رومانی قدریں کوں دعا دے
انہیں دا مقصد وی ای ہو ہے جو ساریاں طا تعالیٰ آپت درج جملیاں ہویاں ہوں تے فائدہ مند طریقے
نال دعمن۔

بے شک مومن آپت درج بھروسہاں تے اپنے ڈو جھروں درج صلح
کراو تے اللہ کئیں ہدو تاں جو تھاپے اتے رام کیتے دنچے۔
اسے مونزکوئی قدمبی قوم نال مذاق نہ کرے اسے تی گدھے جو ادا انہیں
کئیں پچھے ہوون۔ تے نہ تیش بھیں تیکیں نال مذاق کرن تھی گدھے
جو ادا نہیں کئیں پچھیاں ہوون تے نہ اسال بک ڈو جھے کوں منٹھے ڈبیو
تے دگنگے ناوں نال ڈو جھیں کوں سبڑو۔ ایمان دے بعد تافران
ہبھوں گندے نال دی حق دار بنا ڈیندی۔ بیر صالوہ نہ کرے او غائبین۔

اسے ایمان والو تاں ہبھوں گائیں کئیں پھو۔ بے شک کئیں گان گان
تے جسوی نہ کرو تے کجھ تھاپے دو جو بنیں دا گلہ دکرن۔

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةً فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمْ
أَخْوَى نِكْمَةً أَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُذَكَّرُونَ
إِنَّمَا يَعْلَمُ الظَّيْنَ أَمْنُوا لَا يَسْخُرُ قَوْمٌ مِّنْ
قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا أَنْتُمْ هُمْ ذَلِكُمْ
رِسَاءٌ وَمِنْ رِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِذُوا أَنفُسَكُمْ كَمَا
تَنَاهَى بَرُّزُوا بِإِيمَانِهِمْ وَمَنْ لَمْ يَتُّبِعْ
الْفُسُوقَ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَمَنْ لَمْ يَتُّبِعْ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
إِنَّمَا يَعْلَمُ الظَّيْنَ أَمْنُوا اجْتَنَمُوا كَثِيرًا
مِّنَ الظَّيْنِ رَبَّنَ بَغْضَ الظَّيْنِ رَاثِمٌ وَلَا

کی تہابے وچ کوئی اپنے مرد بھرا دگوشت کھاؤں پسند کریں ہے
تساں ایکوں ناپسند کریں ہے، تے اللہ سین بُرو بے شک اللہ ہوں
تو پر قبول کرن دالا تے ول ول رحم کرن والا۔

تَعْصِيْسُواهُ لَا يَخْتَبِتْ بَغْضَكُمْ بَعْضًا
أَيْحِيْبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْخُلَ لَخْمَةَ أَخْيَهُ
مِنْتَأْفِكَرِهِشُمُّوْهُ دَاتَقُو اَللَّهَ مَإِنَّ اللَّهَ
تَوَّابُ رَجَيْمُ

الحجرات: ۱۱-۱۳

تے اللہ سین دی عبادت کروتے کہیں شے کوں اونتا شرک بناوٹے
پور ماں چل چکا سلوک کروتے نزدیکی سکن تال تے تینیں نال تے کلبو
وے ہمسائے نال تے بلے الے ساتھی نال تے مسافر نال تے جیندے
اتے تہابے بجے ہجھ ملکن انہیں نال بے شک اللہ سین اول
آدمی کوں پسند نہیں کریں ہا جیر حا الکریخیں تے ذکر کرن دلاہرے۔
تے ہیرھے غرض تے لوکیں کوں کجوس دا حکم فیدن تے جیڑا اللہ
سین انہیں کوں اپنے فضل نال بستے اول کوں کیمن دن تے اسال کافر
کیتے ذیل کرن دالا غذاب تیار کیتا ہوئے۔

تے ہیرھے اپنے مال لوکیں کوں بخداوٹ کیتے خرچ کریں دن تے اللہ
تے آخرت دے فیہتے ایمان نہیں کریں تے بینداگتی
شیطان ہوئے تے او ہوں بر سمجھی۔

وَأَغْبَدُواهُ لَهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَ
الْيَتَمَّيْنَ وَالْمَسْكِينَ وَالْجَارَدِيِّ الْقُرْبَى وَ
الْجَارُ الْجُنْبُ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ لَرَانَ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا لَّفَحْوَارًا
يَا تَذَرِّيْنَ يَتَبَعَّلُونَ وَيَا مُؤْمِنَوَنَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا أَتَيْهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ وَأَغْتَدُنَا لِلْكُفَّارِيْنَ عَذَابًا
مُهِينًا

وَالَّذِيْنَ يُثِقُّوْنَ أَمْوَالَهُمْ وَنَاءَ
النَّاسَ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِأَيْوَمِ
الْآخِرَةِ وَمَنْ يَكُنْ الشَّيْطَنُ لَهُ قَرِيْنًا
فَسَاءَ قَرِيْنًا

النَّاءَ: ۲۷-۲۹

بے شک اللہ سین انصاف تے احسان دا حکم فیدنے تے گھٹے
سکیں کوں بُریوں دا حکم فیدنے تے جیائی تے بدلنے تے بنادت
کیں ہلکیں ہے۔ اوہماں نصیحت کریں تے تاں ہو تسل کھو۔

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَ
إِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۖ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ ۝ وَأَدَّ فُؤَادَهُمُ اللَّوْلَا دَأَعَاهَدَ ثُمَّ وَكَ
تَنْقُضُوْهُ لَا يَمَكَّنَ بَعْدَ تَوْكِيْدِهَا وَ
قَذْجَعَلَتْمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا لَرَانَ
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝

وَلَا تَكُوْنُوا كَالَّتِيْنِ نَقَضَتْ عَزْلَهَا مِنْ

تے اسال اون ترکیت آں کارہ تھی دنجو جیں پٹا سُتر پاکتھیں دے بعد

لرئے لرئے کر بنا ہاتے تساں قمیں کوں اپنے دریان رسوخ دا زیر
پنیدے ہیں ڈرکن جو کوئی قوم دوجی تو کنٹ طاقت دیج دوہ ندو پنجے۔
اللہ سین اہیں گھیں نال صرف تہاکوں ازمندا پتے تے قیامت دے ڈیہے
اسے ساریاں گاہیں وضع کر ٹیسی میندے دیج تساں اختلاف پیدا کریندے
پنے ۷۰۔

بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا، شَتَّىَهُونَ آئِمَّاً تَكُُمْ
دَخَلًا بَيْتَكُمْ أَنْ شَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ آذِبٌ
مِنْ أُمَّةٍ دَإِنَّمَا يَبْلُوُكُمُ اللَّهُ بِهِ دَأَدَّ
لَيْبِسِنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
شَتَّلَفُونَ ۝

النحل: ۹۱-۹۳

اسے ایمان والتساں الفات تے قائمہ کے اللہ دے گواہ بن ونجھا جانیں
او گواہی جما بے اپنے یا یورما یا سیکن دے غلام ہرے۔ جے ادیم
ہرے یا غیر اللہ سین اہیں ڈوٹاہیں دانیادہ غیر گواہ۔ تے تساں کیں
غواہش دی ہیروی کر و جو تساں الفات کرو۔ جے تساں یکسو یا کندہ کریو
تے بے ٹنک اللہ سین ہر تساں کریندے ہا با غیر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا كُوْنُوا
قَوْا مِنْ بِالْقِسْطِ شَهَدَاءَ يَلْتَمِسُونَ
آنْفُسَكُمْ وَالْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبَيْنَ وَلَا
يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَإِنَّمَا أَوْلَى يَوْمََكُمْ
لَنَّ تَتَّقِيُّوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا وَلَا
تَلُوا أَذْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ حَسِيرًا ۝

النساء: ۳۶

اللہ سین گندی گاہ کوں ظاہر کر ٹا پسند شک کریندے۔ ہا ہے کیں دے
ائے تلم کیا گیا ہر دے تے اللہ سین بھوں سٹھ والا تے چانڈ والا ہے
جے تساں نیک ظاہر کرو یا دا عکس لکھا یا کہیں برائی کوں معاف کرو ہے
شک اللہ سین بھوں معاف کر ٹا والا تے بھوں طاقت والا ہے۔

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهَرُ بِالسُّوءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ، وَ كَانَ اللَّهُ
سَوِيعًا عَلَيْمًا
إِنْ شُبِّهَ ذَا خَيْرًا وَ شَفْعَةً أَوْ تَخْفُوا
عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ۝

النساء: ۱۴۰-۱۴۹

اسے ایمان والتساں الفات دے نال گھیں ڈیہندرے ہر ٹنک اللہ دی
غاظم کر دے تھی دنچر چاہ کو کہیں قوم دی دشمن ایں گل تے مصلحت تیار
کرے تے ہجادے جو تساں الفات دکرو الفات کر ٹا ولے تعقیل دے
زیادہ کو ہر ہن تے الشکنی درو ہے شک اللہ دکرو تسل کریندے ہا او ٹکوں
بھوں چاندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا كُوْنُوا قَوْا مِنْ
يَلْتَمِسُ شَهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَ لَا يَغْرِي مَنْكُمْ
شَتَّانُ قَوْمَ عَلَى أَلَا تَعْلُوُنَا، لَا خَلُوَانَ
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَ أَنَّقُولَ اللَّهَ، لَنَّ
اللَّهَ حَسِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

جیرے ایمان گھنیں نے چیلے کم کریند ان ہمیں نال اللہ نے وعدہ کیتے
جو ہمیں واٹے بختش تے بھوں دیا بلدے۔

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ أَمْنُوا وَ عَمِلُوا
الصَّلِيْحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاِيْتَنَا
أُولَئِكَ أَصْحَبُ الْجَحِيْمِ○

السائدة: ۱۱-۹

تَسَاءَلَ اپنے بالیں کوں پکھو دے ڈرکن قتل نہ کرو اساں انہیں کوں
دی ہتا کوں دی رنگ لوبیندے ہیں۔ بے شک انہیں داققی کرن ٹھہر
دربی غسلی و۔

تَسَاءَلَ زَادَهُ کو ہرہ دنگوے ہوں کھل بے جانی و تے گڑ
رسٹے ۔○

تَسَاءَلَ اس جان کوں قتل نہ کر جیکوں اللہ حمل کیتے ہن تال اجازت
تَسَاءَلَ ہر ماحظلم قتل کیا و نجیے اساں اونسے وارثیں کوں اختیار ہوتے
ابد گھنی (۱) اوقت درج مد کنیں نہ ودھے بے شکار مد کیتا جی۔
کَانَ مَنْصُورًا○

تَسَاءَلَ تم دے ہل دے کو ہرہ دنگو سوانیے چکے طریقے دے۔
تَسَاءَلَ میلان او بالغ تھی و نجیے تَسَاءَلَ اپنے وعدے کوں پورا کرو۔
بے شک وعدہ پچاولی۔

تَسَاءَلَ جبل اس کھوتے پورا کھوتے سدھی تے ٹھیک تکڑی تال
تو روئے گبل پنگی تے ایندا نجا ہوں پچلا۔

تَسَاءَلَ جرمی گبل دا جیکوں پتہ نہ ہو دے اونسے پھرہ پوتے بے شک
کن تے اکس دے دل انہیں ساریں دے متعلق پچا ولی۔

تَسَاءَلَ زمین تے اکریخ کے دڑو بے شک توں نہ تے زمین کوں پا چیر
بگنیں تے توں اصلو پیاہوں اجانی تک پنج بگنیں۔

تَسَاءَلَ رب دے نزدیک ہر قدمی برائی تا پسندیدو ۔○

وَلَا تَقْتَلُوا آؤَلَادَ كُمْ خَشِيَّةً إِمْلَاقٍ م
تَخْنُ تَرَزُّ قُمْهَهُ وَ رِيَالْفَهُ، إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خَطَأً كَيْبِرًا○

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّيفَ إِنَّهُ كَانَ فَامِحَشَّةً وَ
سَآءَ سَبِيلًا○

وَلَا تَقْتَلُوا النَّفَسَ الْيَقِينَ حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْعَقْدِ وَ مَنْ قُتِلَ مَظْلومًا فَقَدْ جَعَلَنَا
لِوَلِيَّهِ سُلْطَنًا فَلَا يُشَرِّفُ فِي الْقَتْلِ مَرَاثَهُ
كَانَ مَنْصُورًا○

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْتَّيِّنِ إِلَّا بِالْتَّيْنِ هِيَ
أَخْسَنُ حَتَّى يَتَلَمَّعَ آشَدَهُ سَ وَ أَوْفُوا
بِالْعَهْدِ وَ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً○

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا أَكْتَنْتُمْ وَ ذَرُوا بِاِنْقَشْطَكَارِ
الْمُشْتَقِيْمِ ، ذَلِكَ حَيْثُ وَ أَخْسَنُ
تَأْوِيلًا○

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
السَّمْعَ وَالبَصَرَ وَالْفُؤَادُ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ
عَثْنَهُ مَسْئُولاً○

وَلَا تَمْشِ في الْأَرْضَ مَرَحَّاً، إِنَّكَ لَنَ
تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنَتَبَلَّعَ الْجِبَالَ طُولًا○

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئَهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا○

مال دا انتظام تے اوندے اصول

اسلام درج مال را اصلی نظریے اسے ہے جو ہر شے دا اصل مالک تے حاکم اللہ سٹین اے۔ تے انسان دا دی اوندے اُتے حق۔ تے جائیداد کوں استعمال کر گئے تے اوندے انتقال دے حق کرو دی اسلام مینندے تے ایندی صفات دی طبیندے۔ ہا تے ملکیت اوں دیلھے پوری تے پکی درج تھیں دی چڈیاں اُول جائیداد وچو حق داریں دا حصہ کلڈھا ڈلتا و نہیے۔ اے فرمی تے ایندے ہک حصے کوں قانون درج شامل کیتا گئے تے قانون اوندی صفات طبیندے تے بھوں سارا حصہ انسان دی اپنی خوشی نال دی تلقت رکھیں دے۔ تاں جو سارے انسانیں دا سلطے سب توں چلے گئے تے اغلaci فائدے حاصل تھیں۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِئَةَ اسْجُدْ وَإِلَّا مَفَسِّدُوا
إِلَّا بِنِيَّسْ ، آبَیٰ○

تے بھیاں اسال فرشتیں کوں آکھیے جو آدم کوں سجدہ کرو تے انہیں ساریں سجدہ کیتے الیس نہیں کیا۔ اول انکا کر ڈلتے۔
تے اسال آکھیے اسے آدم بے شک تیڈا تے تیڈی نال دارشی۔
رسے ن تھیں سے جو اے تباکوں بڑنا ہیں کوں جنت وچ کلڈھا چوڑے تے اسال کہیں تکلیفت درج نہیں ونجھ۔

رَأَنَّ لَكَ الْأَلَّاتُجُوعَ وَفِينَهَا وَلَا تَخْرَى○
وَأَنَّكَ لَا تَظْمُنُ أَفِيهَا وَلَا تَضْحَى○

وَلَا تَأْكُلُوا آمَّهَا كُمْ بَيْتَكُمْ بِالْبَاتِلِ
وَلَا تُذْهِنُوا بِهَارَانِ الْحُكَمَاءِ لِتَأْكُلُوا أَقْرِبَيَا
مِنْ آمَوَالِ النَّاسِ بِالْأَذْنِ وَآتُنُّمْ
تَخْلَمُونَ ○

البقرة: ١٨٩

اے ایمان والوں اس آپت دفع اپنے مال نا جائز طریقے نال نکھاؤ سو رئے
ایندے ہو اپت دی خوش نال تجارت نال مال حاصل کرو تے اپنے آپ
کوں دارو۔ بے بھک اللہ سیئں ہماب سے اتحاذ قل قلم کرن دالو۔

يَا يَهُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا
آمَّهَا كُمْ بَيْتَكُمْ بِالْبَاتِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُو أَنفُسَكُمْ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ
يَعْلَمُ رَجِيمًا ○

النساء: ٣٠

جہاد

جہاد سے معنی اپنی پوری طاقت نال انسان دی کوشش جیندا مقصد لفڑاونڈا رہ
دشمن تے شیلان تے اپنے نفس نال نفرت ظاہر کرکے۔ قرآن دی تعلیم اے بے جو جہاد جنگ
چھڑا پوئے تے اوایں رنگ وچ لڑے جیندے نال جائیں تے مالیں دا گھٹ کین گھٹ نعفان
تعیوے تے اس دشمنیاں تے بغفل جلدی نال ختم تھی وچن۔

أَذْنَ لِلَّهِ يُقْتَلُونَ يَا أَتَهُمْ ظُلْمٌ مُّوَادَةً
إِنَّ اللَّهَ مَلِّ نَصْرٍ هُمْ لَقَرِينُهُ
اُنہیں لوکیں کوں الجگ دی اجاںت ڈنی گئیں برہنیں دے نال الجگ کیتی
گئیں ہو بے شک انہیں تے علم کیتا گئے تے بے شک اللہ شیش
انہیں دی امداد تے قادر۔

إِلَيْنَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ
حَقِّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا أَرْبَنَا اللَّهُ، وَلَوْ
كَانَ فِي الْأَنْهَى النَّاسُ بِخَضْهُمْ بِغَيْرِ
لَهُمْ مَثْ صَوَّامُهُ دِيَمَهُ وَصَلَوَتُ
وَ مَسِحٌ يَمْ حَرْ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
كَثِيرًا وَ لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ
إِنَّ اللَّهَ لَقُوَيْ عَزِيزٌ
تے اہیں کوں گھریں دوچنا جائز کلعا گھے صرف ایں گاں تے جراواہے
ہیں جو سالاب سال اللہ تے ہے اللہ شیش لوکیں کوں بک جو جھے کئیں نہ
کیتیں تے گریج تے یہودیں دیاں میادات گاہیں تے مسجدیں کوں سٹ
بُنادیجے ہا جیندے وچ اللہ دا تال ہیں بکراویں تے تے اللہ شیش
اوندی مزور مدکریں جیرا اوندی مددکریں۔ بے شک اللہ ہیں
طاقت والا تے غالبا۔

الحج: ۴۱-۴۲

اللہ شیش تاکوں نہن رکیندا انہیں لوکیں کئیں جیرے تھاں بے نال دین
رسے معاطے دیج نہیں بدل رہے تے جیں تاکوں تھاں بے گھریں دوچ
کلعا یعنیں جو تسان انہیں نال یکیں کرو تے انہیں نال العاف کرو۔

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الْأَذْنَ لَمَّا يُقَاتِلُونَ كُمْ
فِي الْوَيْنَ وَلَمَّا يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ
أَنْ تَبَرُّهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ

الله يحب المقيسين ○

بے شک اللہ سین العان کر کر دالیں کوں پسند کر نیدے۔
بے شک او تباکوں رکیندے انہیں لوکیں کنیں جیرے تھابے نال دین
دے معاۓ درج بھرداں تے تباکوں تھابے گھر کنیں کڈھے نیں
تے تباکے کڈھن تے دغین دی اندر اکتی نیں جو سال انہیں کوں
سلکن بٹاؤ تے جیرے انہیں کوں سگی بیذن ایچے لوک غائب۔

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْأَيْمَنِ قَاتِلُوكُمْ
فِي الْأَيْمَنِ وَآخِرَ جُوْكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَ
ظَاهِرًا وَأَكْلَى رَخْرَاجُكُمْ أَنْ تَوْلَوْهُمْ وَ
مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ○

المستحبة ۱۰-۹:

اے مومنوکیاں بناکوں ایجھی سجارت دی جبر ٹولیں جیرے تباکوں بکھ
آلے غذاب کنیں پھاگھنے۔

يَا آيُهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا هَلْ أَدْلُكْمُ عَلَى
تِجَارَةٍ شُنْجِيَّكُمْ مِنْ عَذَابِ الْيَمِينِ ○

اسال اللہ تے اوندے رسول کوں منزتے اللہ دے رستے درج مہاد
کرو پڑے مالیں نال تے جائیں نال اے تھابے کیتے پھگاہے جے
اسال جائیں ہو۔

تُؤْمِنُونَ بِالْيَمِينِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَيِّئِ الْأَيْمَنِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ○

الصف: ۱۱-۱۲

تے جیرے لوک ساپے رستے درج مہاد کر نیند اسال انہیں کوں پٹا
رسہ مزدہ بھاگاہیں تے بے شک اللہ سین عکیں کر کر دالیں
نال۔

وَالَّذِينَ جَاءَهُدُوا فَيَنْهَا لَنَهَا وَيَنْهُمْ
سُبْلَنَا، وَإِنَّ اللَّهَ كَمَّ الْمُحْسِنِينَ ○

العنبروت: ۷۰

جیرے لوک ایمان گھن آئن تے پھرت کیتی نیں تے جہاد کیتے نیں
اللہ دے رستے درج اپنے مل تے اپنی جان نال اللہ دے زوریک
انہیں دا دبڑا درجہ نتے ایچے لوک کامیاب تجوہن والیں

أَلَّذِينَ أَمْنَوْا هَاجَرُوا وَجَاءَهُدُوا
فِي سَيِّئِ الْأَيْمَنِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ أَنْتُمْ وَأَوْلَئِكَ هُمُ
الْفَاغِرُونَ ○

التوبۃ: ۲۰

بے شک اللہ سین نے انہیں دیاں جاہاں تے انہیں دے مالیں گھن
کڈھنی جو بے شک انہیں واصلے بہشت۔ اواللہ دے رستے
درج بھگ کر نیند او مریندے دی ہن تے فود ماریے دی ویند
تے اسے اوندے اتھے سچا دعہ۔ تو بیت درج دی تے الجل درج
دی تے قرآن درج دی بیان کیتا گئے۔ بیاکون اللہ سین کنیں زیادہ

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِإِنَّ لَهُمْ
الْحَيَاةَ، يُقَاتِلُونَ فِي سَيِّئِ الْأَيْمَنِ
فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَ اللَّهُ عَلَيْهِ حَقًا
فِي التَّوْرَاةِ وَالْأَنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَ
مَنْ أَوْفَ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَأَسْتَبْشِرُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۝
 هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 تَسَاءلَ كَيْفَ يَخْتَمُ بِهِ دَذْلَكَ
 وَمَدْبُرًا كَرِئَ دَالَّا وَتَسَاءلَ أَيْمَانَ
 تَسَاءلَ كَيْفَ يَخْتَمُ بِهِ دَذْلَكَ
 وَمَدْبُرًا كَرِئَ دَالَّا

التوبه : ١١١

مومنین و مجبور اور جیسے کہیں تکلیف ہے لفیر بہرہ و نجیں تے جیسے
 اللہ دے رہے روح جہاد کرن ڈالن اپنے مالیں نال تے جائیں
 نال درجہ درج فضیلت بُنی و بہن والیں تے اپنے مال تے
 جائیں نال جہاد کرن ڈالن کوں۔ اللہ ساریں نال بھلان دادعویکتے۔
 تے اللہ سیئں بہن والیں تے جہاد کرن ڈالن کوں وہی فضیلت
 بُنی ہے۔

لَا يَشْتَوِي الْقَاعِدُونَ وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 شَيْئُرُ أُولَى الصَّرَرِ وَ الْمُجَاهِدُونَ فِي
 سَيِّئِ الْأَيَّلُوْمَ بِأَمْوَالِهِمْ وَ آنفُسِهِمْ، فَقَاتَلَ
 اللَّهُ الْمُجْهُودِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَ آنفُسِهِمْ
 عَلَى الْقَعْدَيْنَ دَرَجَةً، وَ كُلُّا وَعَدَ اللَّهُ
 الْحُشْنَى، وَ فَصَلَّى اللَّهُ الْمُجْهُودِينَ عَلَى
 الْقَعْدَيْنَ أَجْرًا عَظِيمًاً

النساء : ٩٦

مومنین دیاں صفات

قرآن کریم اللہ سین کوں منٹ دا حکم ڈیندے سے تے اوندی ہستی تے گواہی دو تو جو ڈیندے سے۔
 تے ایں گھال تے زور ڈیندے جو اللہ سین اپنا پسنا ہمیشہ وہی تے الہام نال پھیندے۔ جسے اللہ سین
 اپنی صفتیں کوں اپنے پیغیریں دے ذریعہ ظاہر کر کر ڈیوے تے اللہ سین تے ایمان مک دیندے
 ایں کئیں ثابت تھیندے جو انسان دنیا وحی جسے تیں ہے اوقیان وہی تے الہام لازمی ہے جیرا۔ بندیں
 تے بہندارہ دنجے۔

بے شک مومن کا مایاب تی گلخے۔

فَذَآفِلَّهُ الْمُؤْمِنُونَ

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاةٍ هُمْ خَاتَمُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّحْمَةِ قَاعِلُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَفَظُونَ ۝

إِلَّا عَلَى آزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُ

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَذَّبُ مُلُوْمِينَ ۝

فَمَنِ ابْتَغَ وَرَاءَ ذِلِّكَ فَأُولَئِكَ هُمُ

الْعَذَّوْنَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُثْتَمِهُمْ وَعَهْدُهُمْ

رَاعُونَ ۝

او مومن جیرے اپنی نمازیں درج عائزی کریند۔
 تے جیرے سے باندھ گا بہیں کئیں من پھیر گھن۔
 تے جیرے سے رکاہ ڈیند۔
 تے اپنے خرمگاہیں دی خلافت کریند۔
 سوانے اپنے زالیں دے یا انہیں دے جہیں دے بچے بھائیں بے
 شک اے لوک ملدم نذکتے ولیں۔
 تے جیرے بیسے سوابی بھال دی خواست کریں تے ایسے لوک زیارت کر کر
 وال۔

تے جیرے لوک اپنی امانتیں دی خلافت کریند تے اپنے وعدیں دی
 دی۔

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوةِهِمْ يَحَافِظُونَ ۝
تے جرسے اپنی نمازیں دی خانقت کریں۔
أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝
ایئے لوک اصل وارث۔
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
جِرَارُهُنَّ ۝
جیرے فردوس ابیشت، اسے وارث تھیں تے ایندے درج بھیش رہن۔
خِلْدُونَ ۝

الْمُؤْمِنُونَ : ۱۲-۲

وَعَيَّادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَقْسِمُونَ عَلَىٰ
الْأَرْضِ هُوَنَا وَإِذَا حَاطَبَهُمُ الْجَهَلُونَ
قَالُوا سَلَّمًا ۝
وَالَّذِينَ يَسِيَّرُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا ۝
فِيَّا مَّا ۝
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرُوفُ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ ۝ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝
إِنَّهَا سَاءَتْ مُشْتَقَرًّا وَمُقَائِمًا ۝
تے کھڑے قی کے گزیندین تے اوہن اسے اساۓ سب اسال کئیں
جہنم دا عذاب مل پئے ہے شک اونڈا عذاب دیکھی تباہی و۔
بے شک اونڈنخ عالمیں ہن کیتے تے مستقل ہن کیتے ہوں بیوی و۔
تے اوجبل خرچ کریں دن غفل خرچ کریں تے دخواٹی تے اہیں
دا خرچ دریاں درج ہزندے۔
تے ائے لوک العذرے نال پئے معمود کوں نئیں سبیدیں سے تے سوائے
جاں بڑیکے دے کہیں جان کوں جیکوں اللہ حرم کیتا ہو روے قتل نئیں
کریں دے تے زنا نئیں کریں دے تے جرم حاۓ کریں اواپنے ٹکنا
دن سراپی۔

يُصْعَفُ لَهُ الْعَدَا بُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝
يَخْلُدُ فِيهِ مُهَاجِنًا ۝
إِلَّا مَنْ تَابَ وَأَمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّرَتِهِمْ حَسَنَاتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا لِّلْجَنَّمَاءِ ۝
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأَنَّهُ يَتُوبُ إِلَى

قیامت دے ٹپنہ اوندرے کیتے عذاب ٹوڑا کر ٹپنادیں تے او
اوندرے درج ذلت نال ہیش رہیں۔
سوائے جرم حا تو بر گھنے تے بچے عمل کرے لے لوکن جہیں دی برائی
کوں اللہ نیکیں درج بدل ٹلیں تے اللہ سینیں ہوں بکش ولاتے ہوں
ہبریاں۔
تے جرم حا خفچ تو بر کریں تے بیک کم کریں بے شک اونڈسین دو

الْتَّوْكِيدَاتُ

وَالْذَّيْنَ لَا يَشْهَدُونَ الرُّؤْزَ، وَلَا مَرْوَا
بِاللَّغْوِ مَرْوَا حَرَامًا ○

وَالَّذِينَ لَا ذُكْرُوا بِأَيْمَانِهِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخْرُجُوا عَلَيْهِمْ أُصْمَاءٌ عُمَيَّانًا ○

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ
آذَانِنَا وَذَرْتَنَا قُرْةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَاماً ○

أُولَئِكَ يُعْذَرُونَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَ
يَأْفَقُونَ فِيهَا تَحْيَيَةً وَسَلْمًا ○

خَلِيلَيْنَ رَفِيهِكَ حَسْنَتْ مُشْتَقَرًا وَمُقاَمًا ○

فُلْمَا يَغْبُوُ إِكْمَلَرَتِي لَوْلَادَ عَادَ كُفَّهَ فَقَدَ
كَذَّبْتُمْ قَسَوْفَ يَكُونُ لِزَاماً ○

الفرقان: ۷۸-۶۴

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ شَمَّ
اسْتَقَامُوا ثَنَّرَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
أَلَا يَعْجَافُوا وَلَا تَخْرُجُوا وَأَبْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ○

تَهْنُ أَذْلِيلُ كُفَّهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشَهَّدُونَ ○
أَنْفُسُكُمْ كُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعَ عُونَ ○

نُزُلًا مِنْ عَفْوِ رَحْمَنِ ○

بِهِولْ جِنْجِي مَرْجِ جَكْلَنْ دَالَّا ○

تَسْمِرَصَهْ بِهِولْ لَوْلَى نِيشْ بُونِدِسَهْ تَسْتَهْ بِهِولْ اَوْ بِهِولْ مَجْلِسْ كِنْ
لَعْمِدِنْ تَسْتَهْ لَعْنَدِرِ دِيدِنْ ○

تَسْتَهْ بِهِولْ اَهْنِ كُولْ اَهْنِ رَسَهْ رَبْ دِيَالْ آيَالْ بِادْ بُولِيَاَلْ دِيدِنْ
اوْ اَهْنِ تَسْتَهْ بُولِيِّهِ تَسْتَهْ اَندِسِنْ آلَ كَارِنِيَّنْ بُهْنِدِنْ ○

تَسْتَهْ اوْاهِنْ هُرْ سَابِسَهْ رَبْ سَاكُونْ سَابِيِّ لَالِيِّ تَسْتَهْ سَابِسَهْ بَالِيِّ
وَلَوكِسِنْ دِيِّ مُهْدِهِ بَعْشَ تَسْتَهْ سَاكُونْ مَقْفِسَ دَاهِمَ بَنَا ○

لَسْ اوْلُوكْ جِنْبِنْ كُولْ اَهْنِ دِيِّ صَبِرِيِّ دِيِّ كِنْسِنْ اَچِامِقَمْ بِتَادِلِسِ
اَهْنِ كُولْ اَتَهَلْ دَعَائِسَهْ تَسْلَمِنْ دِسَهْ بَيْنِ مَسَنْ ○

لَسْ اَندِسَهْ دِجِيشِرِهِنْ ○ لَسْ جَنْتَ عَارِفِنْ بَنْ كَيْتَهِ دِيِّ تَسْتَهْ
مَسْتَقْلِ بَنْ كَيْتَهِ دِيِّ بُلْجِيِّ بَنْجِيِّ ○

لَوْنَ اَكْمَهْ بَسْ رَهِيْهِ بَسْ رَبْ كُولْ تَهَابِيِّ كَيَا بِلَوْ بَسْ تَسْتَهْ اوْلُوكْ دِهِ
بِلَوْ تَسْتَهْ تَسْا اَنْكِلْ بِلَلَّهَ تَسْتَهْ تَسْتَهْ اَعَذَّبْ تَهَابِلْ بُولِيِّهِ بَهِسِ ○

بَسْ تَهَكْ جَرْهَهْ تَهَكْ اَهْنِ جَرْ سَابِلَهِ بَرْ الشَّهَهْ دَلْ اَنْ كَالْ تَهَهْ
بَكْهَهْ بَهِنْدِنْ ○ اَهْنِ تَسْتَهْ بَسَنْ اَسْ اَهْهَهْ بَهِنْ بَهِنْ دَهِ
بِلَوْ تَهَهْ دَهِنْجِي تَهِيَوْ تَهَهْ بَهِنْ دِسَهْ مَلْ نَالْ خَوْشَ تَهِيَوْ
بِنِدِنْ تَهَهْ بَهِنْ دَهِنْجِي تَهَهْ بَهِنْ دَهِنْجِي ○

اَسَاسِ دِنِيَا دِنِيَا زِنْدِگِي مَرْجِ دِيِّ تَهَابِلَهِ سَبَقِي هَا سَهْ تَسْتَهْ اَخْرَتِ وَجْ دِيِّ
بَجْنِي بِهِسِوْنَ تَسْتَهْ اَندِسَهْ دِجِيشِرِهِنْ وَاسِطَهِ بَهِنْ تَهَابِلَهِ دَلْ جَاهِنْ
تَهَابِلَهِ مَلِسَهْ تَسْتَهْ بَهِنْ سَوْنَ مَنْگِسَوْنَ تَهَابِلَهِ مَلِسَهْ ○

لَسْ بِهِولْ بَخْنَنْ دَالَّهَ تَسْتَهْ بِهِولْ هَرْبَانْ فَدَارِيِّ هَمَانِ ○

تیریکت و امرقاں

اسلام کئیں پہلے تیریکت دے اپنی جس دی ویڈ نال کوئی حق کا ہے ہے ہے۔ اسلام بہلا کوئو نہیں ہے۔
 جیسیں تیریکت کوں پورے حقوق ڈالن تے اہیں دی حفاظت کیتی ہے۔ اہیں کوں زندگی تے روحانی داریں
 وچ جوانی دے برابر ٹھائیں۔ اہیں کوں آزاد دی ٹھائیں تے ملکیت دے حقوق دی ڈھنسی تے اہیں
 دے حقوق تے ذمہ داریں کوں شریعت دا حصہ ٹھائیں۔

بیرچاچنگے کم کرسے جوان ہرے یا تیریکت تے ہرے مومیں اسال
 اونکوں پاکرے زندگی ڈیلوں تے اسال اہیں کوں خود بدی ڈیں۔ اہیں
 دا جبر ہوں بچا ہوئی جواد کریں۔

مَنْ عَوِّلَ صَالِحًاٰ تِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُشْنَىٰ وَ
 هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْخُصِيَّنَةَ حَلِوةَ طَيْبَةَ ۝
 وَ لَنْجَزِيَّتَهُمْ أَجْرَهُمْ يَا خَسِينَ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

التحل: ۹۸

بیرچاچنگے کم کلیں او جوان ہرے یا تیریکت تے ہرے مون تے ایسے
 لوکن بیرچہ جنت وچ داخل تھیں تے اہیں تے پہنڈی بگردی لکر
 بلا فی قلم نہ کیا ولی۔

وَ مَنْ يَقْعِدْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
 أُشْنَىٰ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأَوْلَىٰ لِثَلَاثَ يَذْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ وَ كَمَا يُظْلَمُونَ نَقِيرٌ ۝

الشداد: ۱۲۵

بے شک مسلمان مرتے مسلمان تیریکت تے مون مرتے مومیں تیریکت
 تے فریانہوار مرتے فریانہوار تیریکت تے پھر مرتے سیوال تیریکت تے
 صبر کرنے والے مرتے صبر کرنے والیاں تیریکت تے عابزی کرنے والے مرتے
 تے عابزی کرنے والیاں تیریکت تے مدد تے ڈیلٹن والے مرتے
 مدد ڈیلٹن والیاں تیریکت تے مدد رکھنے والے مرتے روڑہ رکھنے

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْقَنِيَّتِينَ وَ
 الْقَنِيَّتِينَ وَ الصَّدِيقَيْنَ وَ الصَّدِيقَاتِ وَ
 الصَّابِرَيْنَ وَ الصَّابِرَاتِ وَ الْخَشِعَيْنَ وَ
 الْخَشِعَيْنَ وَ الْمُتَصَدِّقَيْنَ وَ الْمُتَصَدِّقَاتِ
 وَ الْصَّارِئَيْنَ وَ الْصَّارِئَاتِ وَ الْحَفَظَيْنَ

والیں ترکیت تھے پہنچ رکھا ہیں وہ خالق کرنے والے مرد تے خالق تے
کرنے والیں ترکیت تھے اللہ سین کوں ہیوں یاد کرنے والے مرد تے
یاد کرنے والیں ترکیت اللہ سین اہم ساریں کیتے بخش تے وہاں اجر
تیار کیتا ہوئے۔

تے ہیر جا برلن کریں تے لندن پرل اونکوں اور بولا ملی تے ہیر جا یک
وکم کریں جو ان ہوئے یا ترکیت تے اور ہر سے مومن تے بخشنے لکن ہر سے
بہشت وچ رانفل قیسین تے لندن سے وچ اہمیں کوں بغیر حساب دے
رہن ہیماویں۔

**فُرُوجَهُمْ وَالْحَفْظِ وَالذَّاكِرَيْنَ
اَللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّكَرَاتُ اَعَدَّ اَللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَآجَرًا عَظِيمًا ۝**

الاحزاب: ۳۶:

مَنْ عَوَلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا قَنْ دَكَرِأً ذَلِيقَيْشَى
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ يَمْرَزَقُونَ فِيهَا يُغَيْرُ
جَسَامِ ۝

المومن: ۴۱

تے ہیر جا ترکیت کوں طلاق ضیر سے او ترے چینیں تک بگیں تے
جو اللہ سین اہمیں دے رہیں دچ پیدا کیتے او نکوں کا دنا اہمیں تے
بازیں۔ جے او اللہ تے آفرت دے ڈینیتے ایمان آئیں۔
تے اہمیں دے غاذیں دا زیادہ ہن ہو او ولادیں ایں مالے دچ
جے او صلح کرنا چاہیں۔ بیک ملکیتیں لیں دے او بولا ہن جے خلا
اہمیں دے فریض ہن تے بولائیں کوں اہمیں تے تک درج عاصی تے اللہ
سین غالب تے سیاہا۔

طلاق بود درف بوندی و پکیں یا یک طرف نال روک گھنٹوا احسان کر کے
پڑا پڑا۔ تے اسے تہاڑے اسے جائز نہیں جو سل اونکوں ہو کر کوئی تے
اوتدے وچ کوئی شے والا گھنڑ سوارے ایسے جو سے ڈر ہر سے جو اور
بیکن اللہ سین دی حلال قائم نہ رکھ سکیں تے جے تہاں نے بدر
ہوئے ہو او اللہ سین دیاں حلال قائم نہ رکھ سکیں تے دل اہمیں
بڑا ہیں تے کرنا گناہیں جے اور ترکت کوئی نہیں پڑویے چا۔ اسے اللہ
سین دے پتھہ ہن اہمیں کنیں اگونہ دعو۔ تے ہیر جا بگو وہی تے

ایسے لونکن ہر سے ظالمین۔

وَالْمُطَلَّقُ يَتَرَبَّصَ بِأَنفُسِهِنَّ
ثَلَاثَةَ قَرْوَاءَ وَلَا يَحْلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمُنَّ
مَا كَلَّقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
مُؤْمِنَّ يَا لَلَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَ
بِعُوْنَتْهُنَّ أَحَقُّ بِرَبِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنَّ
أَكَادُ وَالْإِلَاحَى وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَلِلْجَاهِلِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَ
اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

العللائی مرتبتیں فاما مسائیک بمعروف فی
أو تشریح بی احسانی، ولا يحيى لکم ان
تاختهذا اماما اتیشتمو هن شیغا لایا ان
یتھا فاما الایقینیما حذوذ اللہ فیان حفته
الایقینیما حذوذ اللہ، فلا مجناه علیهمما
فینما افتدا شیم، تملک حذوذ الملو قلاد
تنشید وھا، و من يتتعذ حذوذ اللہ
فاؤلئک هم القلیمون ۝

القراء: ۲۳۰-۲۳۹

سود (وہاج)

سود نے متعلق قرآن درج "ربا" والنظر آئے۔ جیندیں مہین دا عام طور تے چیرھا مقصد

گردھا دیندے اوندے نال کوئی تلقن نیئں۔ اسلام نے سود کمیں ایں واسطے ہلکیے کیوں جو دولت ایندے نال کچھ خاص لوکیں دے ہیں درج کمٹی تھی دیندی عرتے ایں کوئی انسان اپنی دولت اپنے بھراں تے فتح نیئں کر سمجھاتے جبکہ سود تے قرض ڈیندے اول دیلے ہئنا ڈیون والا ہئا گھن والے دی مجبوری کمیں فالدہ چیندے تے مفت لفغ کندے۔

تے چیرھے لوک سود کھنداں اوایں احمد بن یحییں او آدمی الحمرے جیکوں شیخان نے ہجڑا لے پا گل کر دئے ہوئے اسے این واسطے بے جواہر ہم جو پدار سود چیساں تے اللہ سین تھارٹ کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام تے جیندرو اوندے رب لوکوئی نصحت آئے تے اورک ونجتے دل ہوتی گئے اوندلفع کوہدا تے اونتا ماملہ اللہ سین دے ولے ہے۔ تے چیرھے دل الہیں کرسن او دوزنی ہن تے اوندے درج دیہیں رہیں۔

اللہ سین سود کوں ٹاہلیس تے صدقین کوں دھماکیس تے اللہ سین ہر دو بے کافر تھا، کاکوں چچا نیں سمجھا۔
بے شک اولوک چیرھے ایمان گعن آئن تے جگہ کر کرین تھناز کوں

آلَّذِينَ يَا كُلُونَ الرِّبُوا لَا يَقُولُونَ
إِلَّا كَمَا يَأْقُولُهُ الَّذِي يَتَحَبَّطُهُ الشَّيْطَنُ
وَمِنَ الْمُسِينَ ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَاتَلُوا إِنَّمَا
الْبَيْتَمُ مثُلُ الرِّبُوا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْتَمَ
وَحَرَمَهُ الرِّبُوا وَقَعَنَ جَاهَةً مَؤْعِظَةً
مِنْ ذَيْهِ فَانْتَهَى فَلَمَّا مَاتَ سَلْفُهُ ، وَ
آمُرْهُ رَأَى اللَّهُ ، وَمِنْ عَادَ فَأَوْلَى لِكَ
أَصْحَابَ النَّارِ ، هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ۝

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبُوا وَيُبَرِّي الصَّدَقَاتِ ، وَ
اللَّهُ لَا يَحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيَّرٍ ۝
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَ

ٹھبکے پر صد تے رکھا بیمن دن انبیاء واسطے انبیاء رسے رب کئیں اجر
تے نادو بس تے نامونجھے قیس۔

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَاتَّوْا الرِّحْكُوَةَ لَهُمْ
آخِرُ هُمْ عَنَّهُ كَيْفَ يَرِهُمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزَنُونَ ۝

اسے منشی والالہ میں کیس بڑو سے باقی سود پھوڑ بیوی جسے اس
مومن ہے۔

يَا يَهَا الْذِينَ آمَنُوا أَتَقْوَى اللَّهَ وَذَرُوا
مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَوَا إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝

جسے اس نکیا تے ول اللہ میں تے اوندے رسول نال جگ کیتے
تیرتھی و مجھے نہ تساں تو یہ گھنوتے تہبا اصل مال دلیں۔
تسان ٹلم دکریو تے تہابے اتے دی ٹلم دکیتا دلیں۔

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأَذْنُوا يَحْزِبِ مَنْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَإِنْ تُبْتَهُمْ فَلَكُمْ مُؤْسَنٌ
آمُوَالُكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ۝

تے بکھن ادھار والا تکھی دیچ بڑو سے تے اوکھی سہولت تین ہلت
پیو جسے تسل پائیے و تے تہابا اسدہ طیوں ہی تہابے کیتے جگا۔

وَإِنْ كَانَ ذُو عَشَرَةَ فَنَظِرَةً رَأَى
مَيْسَرَةً وَأَنْ تَصَدَّقُوا حَيْثُ لَكُمْ رَأَى
كُنْتُمْ تَخْلَمُونَ ۝

تے اس بڑو اول بیٹھ کھینچے جو اس اللہ میں دو دل دلیو
تے پھیں ہر آدمی کوں جو ادا کتا ہوئی اوکھوں پورا پورا بُدا دلی تے
اوندے اتے ٹلم نہ تھی۔

وَأَتَقْوُا يَوْمًا ثُرُجَّعُونَ فِي شَوَّالِ اللَّهِ
ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ تَقْرِيرٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ كَ
يُظْلَمُونَ ۝

پیشگوئیاں

قرآن دیاں ہوں ساریاں سورتاں جیر صیاں سب کئیں پہلے نازل تھیں انہیں وچ کئی قسم
دیاں گاہیں ہن جیر صیاں قرآن دی تعلیم دے بنی ای خیال کوں بیان کریندیں۔ انہیں دی ہوں ساری
عبارتیں وچ پیشگوئیاں ہن جیر صیاں سینکڑیں سالیں کئیں پوریاں تھیں دیاں اندن۔ کجھ تے اویں پوریاں
تھیں جیوں الفاظ ہن تے کجھ اشاریں وچ ہن تے کجھ طوفنا ہیں طریقیں نال پوریاں تھیں۔ جیوں ڈسیا
گئے ہو ایں کتاب داناں ہوں ڈپی پیش گوئی ہے تے زمانہ ایندی سماں دا گراو۔ پہلی وچی وچ لے
اعلان ہا جو ہن علم دا نہاد آگئے جیندے وچ قلم ہوں استعمال تھیں۔

مَرَاجِعُ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيْنُ
او ڈو سندہ ڈاڑھے رلاکے ٹباٹھ جیر سے ہک جھاٹا پت وچ بل
ویسیں۔

انہیں ٹروڈاہیں دے دریاں بک بپڑو، جیہنی وجہ کیں او بک
ڈو جھے وچ پہر تینیں مگدے۔

اے جن تے انہیں دے ٹوے جیہے تباکوں لاقت ہوئے تے تسان
آسمانی تے زمین دے کتابیں کئیں نکل کے دلک وجوہ تے نکل کے
درک ڈکماڑ تے تسان بغیر دلیں دے اصلوں سے نکل مگدے۔

تے تسان اپنے رب دی کیری کیری نعمت دا انکار کریو۔
تسان ڈوڈاہیں تے بجاوا دھوں دے بغیر بک بھافریا دیں تے تسانا دی

بَيْنَهُمَا بَرْزَأْمَ لَيْبَنْغِيْنُ
التختمن : ۲۱-۲۰

يَمْخَشِّرُ الْجِنَّ وَالْأَدْنَى إِنِ اشْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُ وَمِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَأَنْفُذُ وَمَا لَا تَنْفُذُ فَنَلِإِسْلَطِيْنُ

فِيَأَيِ الْأَرْضِ يَكُمَاثِكُذَبِيْنُ
يُرَسِّلُ عَلَيْكُمَا شَوَّاظٌ وَمَنْ نَارِهِ وَ

نَحَّا سُقْلَانَ شَتَّصِرَانِ

الترجم: ٣٤-٣٦

تے لہل بُونہیں اصلو ڈاڑھے نو تھے تمی گجرے۔
جبل آسمان بچٹ دیں۔
تے اپنے سب دی گبال سُن کیتے کن لیس اے اووندا فرن۔
تے جبل زین پچلا ڈنی ولیں۔
تے ہمیو کچو اووندے وچ بے اوکول، باہر کیدھ بیسیں تے خال تھی ولیں۔
تے اپنے رب دی گبال سُن کیتے کن لیس اے اووندا فرن۔

تے جبل ڈاہ میتے دیاں گھن ڈاچیں چھڑ ڈیتاں ولیں
تے جبل لوکیں کوئ اپت وچ ٹلا ڈیاولیں۔

تے جبل کتاباں پھیلا ڈیتاں ولیں۔
تے زین اپنے بارکھو ڈیشیں۔
تے انسان آکھیں انیکوں کی تھی گھے۔
اول ڈینہ اوپیاں ساریاں خجال بیان کریں۔
است گاہروں جو بے شک تیڈے رب نے اووندے اتے دی کیتی۔
اول ڈینہ لوک ٹولے ٹولے تم کے معن تھیں تاہ ہرا اپنے کیس سے
نیجے ڈیکھن۔

تے جیس قمری میں عکی ہوئی اووندا نیجے ڈیکھن۔
تجھیں کوں عورتی ہمیز ران کیتے ہوئی اووندا نیجے ڈیکھن۔

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

وَأَذَّنَتْ لِرَبِّهَا وَحْقَّتْ

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّثْ

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

وَأَذَّنَتْ لِرَبِّهَا وَحْقَّتْ

الاشتقاق: ٢-٤

وَإِذَا الْعَشَادُ عُطِّلَتْ

التكوير: ٤

وَإِذَا الشَّفَوْسُ دُوَجَّثْ

التكوير: ٨

وَإِذَا الصُّحْفُ تُشَرَّثْ

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

التكوير: ١١-١٢

إِذَا لَزَلَتِ الْأَرْضُ ذُلَّةً لَهَا

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

وَفَلَّ الْإِنْسَانُ مَالَهَا

يَوْمَئِذٍ مُحَدَّثُ أَخْبَارَهَا

يَاكَ رَبِّكَ آذْخِي لَهَا

يَوْمَئِذٍ يَضْدُرُ النَّاسُ أَشْتَأْنَاهُ لِيُرَدُّوا

أَغْمَالَهُمْ

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَبَرَّهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَبَرَّهُ

الزلزال: ٩-١٢

ادم کنیں پیارا ہے بارے دع پھین توں آکھ جسے وو تیڈارب
اہنیں کوں اکٹر کے سٹ گھتیں۔

تے اہنیں کو مان میدان بُنا کے چور ڈیں۔
تے توں اندھے دع نکرن بُنگ تے نکلن ایج بُلکیں۔

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَابِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْن
تَشَفَّاً

نَيْدَرَهَا قَاعًا صَفَصَفَاً
لَا تَرَى فِيهَا عَوْجًا وَلَا آمْتَاقًا

ظہہ: ۱۰۸-۱۰۹

تے جیلوں اہنیں دی تباہی دی پیٹھکنی پھری تھی علیٰ تے اسال اہنیں
کہتے زین دوج ہک کیڑا کلا میسر عیرما اہنیں کوں بُلگی ات گاہر
ہو لوک ساپنے نشانیں تے لفین نین رکھنیدے۔

وَإِذَا وَقَعَ النَّقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْتَهَا
لَهُمْ ذَآبَةً مِنَ الْأَذْضَاضِ تُخَلِّمُهُمْ
أَنَّ النَّاسَ كَانُوا يَا يَسِّنَا لَا يُؤْقِنُونَ

الليل: ۸۳

تے جیلوں اکھیں پتھر دیسن۔
تے چند کوں گریں گئی۔
تے سمجھتے چند ڈونا ہیں کوں (گریں دی حالت دع) جمع کر دیتا ڈیں۔

فَإِذَا أَبْرِقَ الْبَصَرُ
وَخَسَفَ الْقَمَرُ
وَجْهِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

المقلمة: ۱۰-۸

قدرتِ داڑھی میھن

قرآن دی بے شال خوبیں دوچہک اے ہئے جو بھائیں پوڑاں^(۱۳۰) سو سال پہلے نازل تھئے تے
ہن وی کہیں ایندے دفع کوئی انجی گال ثابت نہیں کیتی جری گوڑی، ہوئے بہول ساریاں عبارتاں
ہن جہیں دفع سائنس دیاں سچائیاں موجودن۔ تے بہول ساریاں عبارتیں دی اجتن تحقیق تھیوئی باتیں ۔
قرآن مجید دفع جیر صیان گالیں کائنات دے متعلق آئش او بہول ساریاں ہن اہنیں دوچہک گالیں اتحاد
بیان کیتیاں گئیں ۔

وَمِنْ أَيْتِهِ خُلُقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَآبَتٌ
تَّعْزِيزٌ لِنَفَخِ الْأَنْفُسِ وَمِنْ أَيْتِهِ زِينَةً
فِيهَا مِنْ دَابَّةٍ وَمَوْعِلٌ جَمْهُورٌ هُمْ إِذَا
كَبُوْثُ اللَّهُ سَيِّئُ اہنیں پوڑاں دفع جا لور پھیلان تے اداہنیں کرن
کھلکھل تے ٹیکاں چاہس قادر ۔

الشوری: ۲۰

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
تَّسْوِيْلَتِهِ رَبُّكُمْ الَّذِي
مَسْتَعْلِمُونَ دِي جا ۔ اسال سمجھن ولل قوم کیتے اے نشان کوول کوول کے
مَسْتَوَّدَاعٌ ، قَدْ
مَصَّلَنَا الْأَبْيَتِ لِقَوْمٍ يَقْفَمُونَ ۝

الانعام: ۹۹

یَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَأَيْدِيٍّ وَخَلَقَ مِنْهَا
اے لوکا پتھر رب کئیں پوڑاں ہباں کہب جان کئیں پیدا کیتے تے
لوں کئیں اونڈا بھولا پیدا کیتیں تے اہنیں پوڑاں کئیں بہول سارے

مرتے تریکیں کھٹا لپنس۔ تے اللہ سین دلقوںی اختیار کروئے
تساں اوندے ذریعہ کہ بوجیے کنیں رشته داریں دے بارے درج
سوال کریں گے؛ بے شک اللہ سین تہابیے اتنے گمان۔

رَوْجَهُمَا وَبَثْ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
إِنَّهُ وَالْأَزْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ
رَقِيبًا

القصاء: ٢٠

اوہر بے میرجا جوں پاہنے رہیں دفع تہابیاں شکلاں
ٹبیندے سا اوہر بی عبادت دے لائیں تے اغلب تے ہوں سیاں۔

هُوَ الَّذِي يُصوِّرُ كُمْ فِي الْأَرْضِ كَيْفَ
يَسْكُنُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آل عمران: ٧

کیتیں نئیں پوچھا جو بے شک اللہ سین اسایں تے زین کرن سچان نال
پیدا کیتیں تے بے او پاہنے تے تہاکون بلاک کر ڈیڑے تے زین
غلوق گعن آرے۔

أَكَمْ تَرَأَتَ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضَ بِالْحَقِيقَةِ مَا نَيَّشَأْيُهُ وَبِنُوكُمْ
يَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

ابراهیم: ٤٠

تے تو بہاڑیں کہ بہیں تے خال کریں جو اوکھا جاتے کھوں
تھے تے او جھاڑی کاروڑے پین، اے اللہ دی کاریگری، جیں بر
چیز کوں مضبوط بناۓ تے بے شک او تہابیے کیں کیں فردار۔

وَتَرَى الْجِبَالَ تَخْسَبُهَا جَاهِدَةً وَ
هِيَ تَمْرُّ مَرَّ السَّجَابِ ، صُنْمَ اللَّهِ
الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ، إِنَّهُ حَمِيرٌ يَمَا
تَفْعَلُونَ

التحمل: ٨٩

لے لوکے بے تہاکون بوجی دھوٹن دفع شکر بوسے تے بے شک
اساں تہاکون میں کنیں پیدا کیتے، بھیں لئے کنیں تے بھیں پڑیں والی شک
کنیں تے بھیں پوری تے اوصوڑی پیدا کنیں بناۓ تاں جو اسال ہباۓ
اتے حقیقت قاہر کر ڈیں۔ تے اسال بھیں پاہنے میں رہیں دفع
کہکھت میں رکھنے سے میں تے دل پال دی شکل دفع کلھنے سے
یہ تے دل تساں جوانی کوں بچپے ہٹے تہابیے دچ کچہ مردین
تے کچہ ہوں بڑے تھی دیندین تاں جو علم دے بدکو رے تھی دنجن۔
تے تو زین کہ بکھیں جو اوہنے طاقتی تھی بھی ہر زندی رہتے اسال
اوندے اتے پان و سینے میں تے او جھر دفع آویزی رہتے دو من

يَا مُهَمَّا الْقَاسِ إِنْ كُنْتُمْ فِي تَنِيبٍ مِنَ
الْبَغْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ مِنْ ظُفْرَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلْقَةٍ ثُمَّ مِنْ
مُضْعَةٍ مُخْلَقَةٍ وَغَيْرُ مُخْلَقَةٍ
لِتُبَيِّنَ لَكُمْ ، وَتُقْرَبُ فِي الْأَرْضِ
مَا تَشَاءُ رَأَى آجِيلٌ مَسْئَلٌ ثُمَّ
نَخْرُجُكُمْ طَفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوَا
آشَدَ كُفَّرَ ، وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَقَّى وَ
مِنْكُمْ مَنْ يُرَدَّ إِلَى آذَلِ الْعُمُرِ
لِكَيْلَا يَفْلَمِ مِنْ بَغْدٍ عِلْمٌ شَيْئًا ، وَ
تَرَى أَكْرَاضَ هَامَةً فَيَا دَادًا أَثْرَلَنَا

لگدی، تے او سو ٹیاں رُر میں پیدا کریںدی ہے۔

عَلَيْهِمَا الْمَاءُ اهْتَرَّثَ وَ رَتَّثَ
آثَبَتَهُ مِنْ حُلَّ دُوِّيجَ بَهْنِيجَ ○

الحج: ۶

تے گھولے نے فجرتے گلائیں کیتے ٹانشی جو تسان انہیں نے سواری کرو
تے سوٹپ داسٹے۔ تے او پیدا کر لی ہیں سواریاں دی جیکروں تسان
نوچے جانے۔

وَ الْغَيْلَ وَ الْبَيْعَالَ وَ الْحَوَيْرَ لَتَرَكُبُوهَا
زَيْنَةً، وَ يَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ○

التحل: ۹

بہوں برکتیں والا ہے اور اللہ جیندے سے ہتھ درج
باوشاہت تے او ہر شئے تے قادر ہے۔

تَبَرَّكَ الَّذِي بَيَّنَ الرَّمَلَكَ وَ هُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○

جیسیں موت نے زندگی کوں پیدا کیتے تاں جو
تہاکوں آزماؤسے کیرا تہاڑے وچو چنگے کم
کریندے تے او نالب تے بخشناں والا ہے۔

إِلَّاَنِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُو كُمْ
أَيْمُكُمْ أَخْسَنُ عَمَلًا، وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ○

جیسیں ست آسمان اُتے تلے بنائیں توں رحمن
خُدادے پیدا کر لیں وچ کوئی عیب نہ
ڈیکھیں ایسیں پھیر کے ڈیکھ کیا تیکوں کوئی
فتور نظر دے۔

الَّذِي خَلَقَ سَنَمَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا، مَا
تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوِيتٍ
فَأَنْجِعِ الْبَصَرَ، هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ○

الملك: ۴-۲

قرآن دیاں دعائیں

دعا اللہ تے بندے نے درمیان ملاوٹن واوڑا ذریعہ۔ اللہ سئیں دا جلال پہلے تے انسان کوں آپ دو چکیندے ول بندہ خدا شکرا کریندے تے خلوص نال جواب ڈیندے تے فدائندے نے کوہ برقی ویندے۔ اے تعلق دعا و رج ہک خاص صورت پیدا کر ڈیندے تے بعد و رج ایندے خاص نیجے نکلن تے کمال تک پھین جنہیں کوں رو عافی تجویر ہوتے اس کمال تے پہنچے ہوش اوجاندڑ تے اہنس کوں اے تجویر، ولا ولا تھیندے تے کمال ہوش دعائیں ترق کرن والی طاقتیں دامک بیٹ ویندے۔

تے جیاں میدے بندے بندے تین کنیں میدا بھجن تے بے شک میں
بھوں کوہ باراں چڑھاوی سبُٹ والا میکر جیلاں دی سبجے میں اوںکوں
جواب ڈیندال تے او دی میدی گاہیں دا جواب ڈیون تے میدے
اے لقین رکمن نال ہوانہیں کوں سدارستہ مل و نیجے۔

انہیں دچھ جو حالتے آہے بھوے ساٹے رب ہاکوں دنیا و رج وی
چھکانی ڈے تے آخرت درج وی چھکانی ڈے تے ساکوں بھادرے
عذاب کنیں پھا۔

ایسیئے لوکن جنہیں دا کماٹ دی وجہ نال ثواب و رج حصہ «تے اللہ
سیں حساب گھٹن و رج جلدی کریندے۔

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادٌ يَنْهَا عَرَبِيَّ قَارِئٌ
قَرِيبٌ أُجِيدُ بِدَعْوَةِ الدَّاعِ إِذَا
دَعَّاكَنَ فَلَيَسْتَجِيْبُوا لِيَ وَلَيَؤْمِنُوا لِيَ
لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝

البقرة: ۱۸۷

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا أَنَا
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
وَقَنَاعَةً أَبَّ النَّارِ ۝

أَوْ لَيَأْكَلَ لَهُمْ نَصِيَّبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَأَمْلَأَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

البقرة: ۲۰۳-۲۰۲

الله سیں کہیں کوں اونزی طاقت کئیں دو تکلیف نہیں بیندا۔ انہیں
واسطے ہے جو اور کتن تے اہمیں تے پوسن جو اور برائیاں کھن لے
سابڑے رب ساکوں نہ پکڑ جے اسام عجل و نجھل یا غل کوں لے
ساڑے رب ساڑے اتے او بارہ نپا جو ایساں کیں پہلے لوکیں
تے بیا با۔ اے ساڑے رب ساڑے اتے او بارہ سٹ جبرا
کوکوں چاؤن دی طاقت نہیں۔ ساکوں سعاد کرتے ساکوں بخش جوے
تے ساڑے اتے رم کر توں ساڈا آقا ہوں تے کافریں دے
مقابلے وج سبزی امداد کر۔

لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا لَا وَسْعَهَا ، لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَ عَلِيهَا مَا اكْتَسَبَتْ ،
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ تُؤْسِنَا أَدْ
أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَ لَا تَخْوِلْ عَلَيْنَا لِاصْرَأْ
كَمَا حَمَلْنَا عَلَى الْذِينَ مِنْ قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَ لَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَ أَغْفِرْ عَنَّا وَ أَغْفِرْ لَنَا وَ أَزْحَفْتَنَا
أَنْتَ مَوْلَنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَفِيرِينَ ۝

البقرة: ٢٨٧

بے شک اسماں تے زین نے پیدا تھیں درج لے رات تے ڈیہر
درے الگ بچپروں درج سیاٹیں کیتے ہی نشایاں ہن۔

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
وَ اخْتِلَافِ الْأَنْوَافِ وَ النَّهَارِ لَا يَنْتَهِي
الْأَلَيْا ۝

او ساٹے جیرے اللہ سیں دا ذکر کریندیں احمدیں ہیندیں تے اپنے
پاہیں تے تے چیندیں ہماں تے زین نے پیدا تھیں تے
(دول آہن) اے ساڑے رب تین کئی شے بے فائدہ نہیں ٹانی تے
توں پاک ہوئیں تے توں ساکوں بامسے عذاب کئیں پکا۔

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيمًا وَ قُنُودًا وَ
عَلَى جُنُوْنِهِمْ وَ يَتَقَحَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ، رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا
بِالْأَطْلَاءِ سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

اے ساڑے رب بے خک تین چیکوں بجادوچ سیاںیں اوکوں ذیل
کیتا تے نالیں دا کوئی امدادی نہیں۔

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلَ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَيْتَهُ ، وَمَكَلِّظِيْمِينَ مِنْ أَنْتَ كَرِيْبٌ
رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا بِيَنْتَدِي
بِلَادِيْمَانِ أَنْ أَمْنُوا يَرِسِكْمُ فَأَمْنَى
رَبَّنَا فَأَغْفِرْنَا دُنُوْبَنَا حَفَزْ عَنَّا
سِيَّارَتِنَا تَوْفِنَا مَةَ الْأَبْرَارِ ۝

اے ساڑے رب بے خک اسال ہک سبڑا والے دے سبکوں
ٹٹے جیرا یمان کیتے سبیں لہ پاہا جو پیش رب کوں موت اسال
من گدرے اے ساڑے رب ساڑے گناہیں کوں بخشن جوے تے
ساڑی براہیں کوں بٹاڑے تے ساکوں نیکیں نال مار۔

رَبَّنَا وَ اتَّنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَ
لَا تُخْرِزْنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ، إِنَّكَ لَا

اے ساڑے رب توں ساکوں بے جو تین ساڑے نال وعدہ کیتا ہا
اپنے رسولیں مے ذریعہ تے ساکوں قیامت دے جو نہیں ذیل نذر

بے شک توں وعدہ غلامی فریں کریں۔

اللہ سین اہمیں دی دعا کوں قبول کر گدھا۔ بے شک میں کہیں کم
کرنے والے دے کم کوں و فجیساں نہ بھائیں او جوان ہر سے یا تیریت
تباہا بکہ بوجھے نال تعلق تے جہیں بھرت کیت، تے اپنے
گھریں دوچڑھئے گئن تے میلبے رستے درج بکھبٹے گئن تے
انہیں بندگیت تے او ماریئے گئن میں مزراہیں دیاں برائیاں اہمیں
کنیں مٹا بیاس تے انہیں کوں انجھی بہشت درج داخل کریاں
جیں دے درج نہ راں وہندیاں پاں ہر من تسلیے بدراہ اللہ سین
کنیں تے اللہ سین کنیں فڑا بھا چھگاں بدراہ۔

تُخْلِفُ الْمَيْنَادَ

فَاشْتَجَّا بَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَيْنِّي لَا أَضْنِي
عَمَلَ عَامِلٍ مَنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَذْأَنْتِي
بِغَصْبِكُمْ مِنْ بَقِيَّةِ^۱ فَالَّذِينَ هَا جَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي
سَيِّئِينَ وَقُتِلُوا وَأَقْتَلُوا أَكُفَّارَ أَكْفَارَهُمْ
سَيِّئِاتِهِمْ وَلَا ذُخْلَتِهِمْ جَنَّتِ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَهْرُجْ ثَوَابًا مَنْ يَعْثِدْ
اللَّهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَعْذِلَةَ حُسْنُ الشَّوَّابِ^۲

آل عمران: ۱۹۱-۱۹۶

بِحُجُوْجُ سُورَةِ الْأَنْتَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مِنْ شَرِعْ كَرِيْلَ الشَّرِيفِ نَالَ نَالَ حِيرَ حَابِنَ مَكْلَكَةَ بَلِيْلَ وَالْأَنْتَهِ
وَلَوْلَ رَمَ كَرِيْلَ وَالْأَلَهِ -

توْنَ أَكْمَبُ بَسَ لَهَا كَافُوا!

مِنْ اونَدِي عِبَادَتِ نَيْنَ كَرِيْلَا جِينَدِي تَسَانِ عِبَادَتِ كَرِيْنِيَهِ -
تَسَهِ دَتَسَانِ اونَدِي عِبَادَتِ كَرِيْلَ وَالْيَرِيْنِدِي مِنْ عِبَادَتِ كَرِيْلَهِ -
تَسَهِ دَتَسَانِ عِبَادَتِ كَرِيْلَ وَالْهَاهِ جِينَدِي تَسَانِ عِبَادَتِ كَرِيْنِيَهِ -
تَهَايِبُ بَسَ كَيْتَهَا يَلِا يَرِينَ تَسَهِيْرَ بَسَ كَيْتَهَا يَلِا يَرِينَ -

قُلْ يَا أَيُّهَا الْحَفِيْرُونَ ۝

لَا أَغْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝

وَلَا أَشْتَمُ عِيْدُونَ مَا أَغْبُدُ ۝

وَلَا أَشْتَمُ عِيْدُونَ مَا عَبَدُ ۝

لَعْكُمْ وَبِنْكُمْ وَلَيْ وَيَنِينَ ۝

الْكُفَّارُونَ : ٧-١

مِنْ شَرِعْ كَرِيْلَ الشَّرِيفِ نَالَ نَالَ حِيرَ حَابِنَ مَكْلَكَةَ بَلِيْلَ وَالْأَنْتَهِ
وَلَوْلَ رَمَ كَرِيْلَ وَالْأَلَهِ -

تَسَهِ بَلِيْلَ الشَّرِيفِيَهِ مَدَتَتَ فَعَوْ اوسِيَ -

توْنَ كَيْنَ كَوْ بِيكَيْسِينَ بَوَالَ الشَّرِيفِ دَيْنَ وَجَ لُوكَهُ لُوكَهُ دَاعِلَ
قَصِيدَهُ سَيْنِ -

تَسَهِ نَوْلَ اپَلَهُ ربَهُ لَعْلِيَنَ دَيْنَ دَيْنَ نَالَ اونَدِي پَاكِيزِيَنَ بَيَانِ
كَرِتَ اوْلَ كَيْنَ بَعْشَتَهُ مَنْكَهُ تَسَهِ بَيَشَهُ اوْبِهِنَ رَمَ كَرِيْلَ وَالْأَلَهِ -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَاجِئَاتَ نَضْرَاللَّهِ وَالْفَتْحِ ۝

وَرَائِيْتَ النَّاسَ يَسَهِ خُلُونَ فِيْ دَيْنِ اَنْثَوِيَهِ
أَفْوَاجًاً ۝

فَسَيِّئَتِ بِحَمْمَهُ دَيْكَهُ وَ اسْتَغْزَفَهُ اِنْتَهُ
حَكَانَ تَوَأَ بَيَانِ ۝

میں خروج کریں ال اللہ دے نال نال جیر مابن بھگتے ڈیون والاتے
دل ول رحم کرن والا۔
زمانہ گواو۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالعَصْرِ

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي حُسْنِهِ

سوائے اپنے دے جیر سے ایمان گمن آئن تے مجھے کم کرن تے کب
بوجے کوں سیمان تے قائم ہن دی تلقین کیتی تے بک بوجے کوں
صبری تلقین کیتی۔

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
تَوَاصُوا بِالْحَقِيقَةِ وَتَوَاصُوا بِالصَّنَبِ

الحصہ : ٤-١

میں خروج کریں ال اللہ دے نال نال جیر مابن بھگتے ڈیون والاتے
تے دل ول رحم کرن والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُلُّهُ اللَّهُ أَحَدٌ

أَللَّهُ الصَّمَدُ

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ

وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ

الاخلاص : ٤-١

میں خروج کریں ال اللہ دے نال نال جیر مابن بھگتے ڈیون والاتے
دل ول رحم کرن والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُلُّ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا أَقَبَ

توں آکھر بے جوں مغلق دے سب دی پناہ منگداں۔
اوندے شرکنیں جو اول پیدا کیتے۔
تے اندھار کرن ولے دی خراست کین جیاں بھول اندھارا کر
ڈیکے۔

تے اپنیں کین جیر سے گندیں دچ پورے مرین۔
تے حد کرن والیں دے شرکنیں میاں اور پیدا کن (پناہ مگداں)۔

وَمِنْ شَرِّ التَّقْشِتِ فِي الْعُقَدِ

وَمِنْ شَرِّ حَامِيَّةٍ إِذَا حَسَدَ

الفلق : ٦-١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

مِنْ شُرُعٍ كَرِيْدَلِ الْمَدُورِيْ سَالِ تَالِ جِيرْجَابِنْ مِنْكَهِ بُونِ دَالَتِ
دَلِ دَلِ رِيمِ كَرِيْنِ دَالَاءِ ۔

تَوْنِ أَكْهَبِيْ بَيْ جَيْمِ لَوكِينِ بَيْ رَبِّ كَيْنِ بَاهِ مَغْلَلِ ۔

جِيرْجَالِوكِينِ دَابِدَشَاهِ ۔

جِيرْجَالِوكِينِ دَامِبُورِ ۔

أَوْنَدِيْ سَرْكَيْنِ جِيرْجَادِسوَاسِ پَاكِ آپِ پَكْهُوتَيْ هَبَتِ دِينَسِ ۔

تَيْ جِيرْجَالِوكِينِ دَيْ سَهَنِ وَقِ دَسوَاسِ پَيدَا كَرِيْدَيِ ۔

اَسِ فَتَنِ پَيدَا كَرِيْنِ دَالَيِ جَبَنِ دَچَهِنِ يَا إِلَانِيْنِ دَجَيْمِ پَسَاهِ
مَنْكَلَلِ ۔

فَلِ أَعُوذُ بِرَبِّ التَّائِسِ ۝

مَلِكِ التَّائِسِ ۝

إِلَوِ التَّائِسِ ۝

مِنْ شَرِّ الْوَشَارِيْنِ ؛ الْخَنَّاكَيْسِ ۝

الْجَذِيْنِ يُوسَوْسُ فِي صُدُورِ التَّائِسِ ۝

مِنْ الْجِنَّةِ وَالْتَّائِسِ ۝